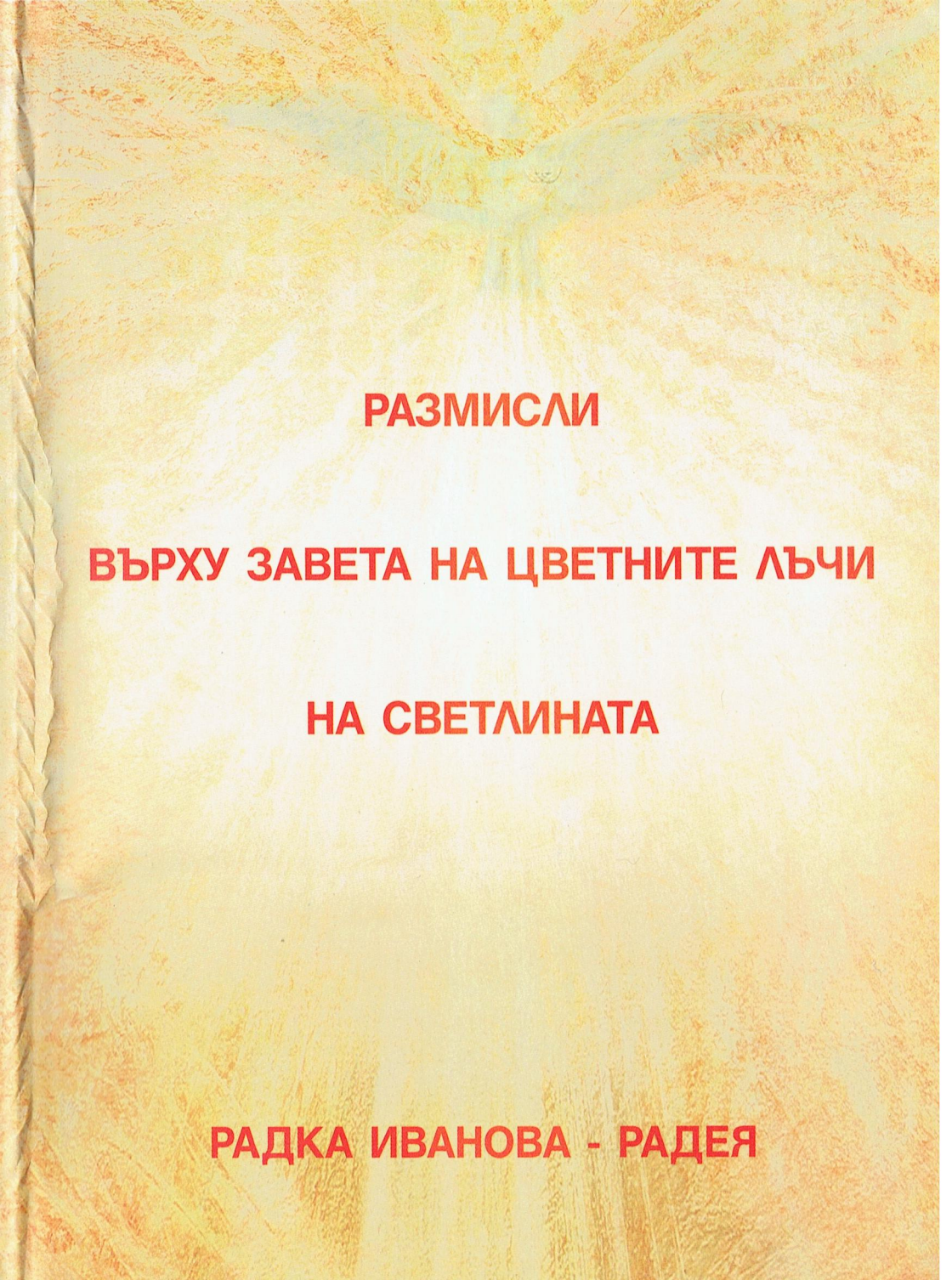

РАЗМИСЛИ

ВЪРХУ ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ

НА СВЕТЛИНАТА

РАДКА ИВАНОВА - РАДЕЯ

РАЗМИСЛИ

ВЪРХУ ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ

НА СВЕТЛИНАТА

РАДКА ИВАНОВА – РАДЕЯ

Автор: Радка Иванова – Радея
Редактор: Константин Златев
Предпечатна подготовка: Галин Гочев

www.dobrodeteli.com
e-mail: radeiasvetlina@abv.bg

**Истината е в Божията Любов,
Пътят е в нейното усвояване,
Животът е в нейното проявление.**

РАЗМИСЛИ
ВЪРХУ ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ
НА СВЕТЛИНАТА

В . щ . ѿ .
П . Р . н . Г . И . Х . ѿ . Б .
15.А.Т.
„АЦВІ“

Плодът на Духът
е любов, радост, мир, съгласие,
благост, милосърдие, вяра, кротост,
въздържание: против таквизи няма закон.

Изпитвайте писанията

Ев.И. 5:39

**Всичко, що е от по-напред писано,
за поучение нам е преднаписано,
та чрез търпението и утешението
на писанията да имаме надежда.**

Рим. 15: 4

* * *

Христос – това е Бог, Който се разкрива на света. Христос – това е Любовта, която вече хлопа на всяка врата: и на вратата на проповедници, и на бащи и на майки, на слуги и на господари. Христос днес хлопа на всички врати и пита: „Готови ли сте да извършите това, което едно време Аз извърших?”

Днес Христос търси нови хора. Той кани и вас да се проникнете от новото. Ако вие не се отворите за тази промяна, други ще дойдат. Ами ако всички се отзоват? Има работа за всички. Милиони хора страдат днес и ние трябва да им помогнем. Как? Нека всички съединят умовете и сърцата си и кажат: „Господи, ела ни на помощ”. Щом Бог отговори на молитвата ни, България ще се оправи в един ден. Във всички градове и села ще настане радост и веселие, мир и свобода. Христос търси души и сърца.

Как да намерим Христа? Ами, че онова тихо шептене, което често пъти чувате, какво е? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не Го слушате.

Значи: за да познаем Христа, то е един вътрешен, чисто духовен процес, който само ние можем да си го усещаме и познаваме.

Петър Дънов
„За Христос и новото човечество”
ИК ”Хермес”

СЛОВО БОЖИЕ БОГ Е ДУХ ДУХ ВЕЧЕН

**КОЙТО ИМА СЕДЕМТЕ ДУХОВЕ
БОЖИИ И СЕДЕМТЕ ЗВЕЗДИ**

Светлите лъчи

**ДУХЪТ НА ЛЮБОВТА
ДУХЪТ НА ЖИВОТА
ДУХЪТ НА СВЯТОСТТА
ДУХЪТ НА МЪДРОСТТА
ДУХЪТ НА ДУШАТА
ДУХЪТ НА ИСТИНАТА
ДУХЪТ НА СИЛАТА
ДУХЪТ НА БЛАГОДАТТА
ДУХЪТ ХРИСТОВ
СВЕТИЯТ ДУХ**

Които са седемте духове Божи, разпроводени по Всичката земя.

Когато е създал човека, Бог му е осигурил и необходимата среда, в която той пълноценно да се развива. Седемте Духове Божи са енергийни потоци на светлината, наситени със съответна за всеки от тях информация. Съдържанието им определя и значението им. Това са енергийно-информационните космически вълни, които захранват със знание човешкия ум. Всеки човек приема според способностите си.

**Бъдете съвършени и вие, както
е съвършен Отец ваш.**

**За да бъде човекът Божий
съвършен.**

За да бъде човекът Божий съвършен, ще трябва да събуди стремежа и желанието си към съвършенство. Това означава да активизира всички свои духовни сили и морална отговорност, за да може да се развива като Божие творение.

**Не знаете ли, че сте храм Божий,
и дух Божий живее във вас?**

У всеки човек е вложена частица от Съзидателната Сила на Сътворението – Духа Божий. Всеки човек трябва да възприема този факт като отправна точка, от която нататък да създава своя духовно-нравствен облик. Като възприеме с вяра тази истина, човек ще живее с благоговение и отговорност. Благоговение пред Твореца – Създател на Живота, и отговорност пред Него и пред самия себе си за своето усъвършенстване.

**Чрез Единия Дух се кръстихме
да сме в едно тяло.**

Духовната принадлежност на човека има една основна изява и тя се проявява само чрез връзката му с Бога и Неговото Слово. Божественото учение, което е предадено на хората чрез Словото на Иисус Христос, е силата, която прониква човешкия дух и го прави способен да възприеме Светия Дух – Единия Дух, чрез Когото се кръстихме. Едно тяло – това е Божественото учение, което обединява хората, когато го възприемат, когато осъзнаят неговата истина (кръщението чрез единия Дух).

**Има различия на дарбите,
но Духът е истият.**

Независимо от различните способности, чрез които човек се утвърждава като личност в живота си, Духът на Сътворението – Светият Дух, е истинската градивна сила, която движи човешкия ум по Пътя на развитието и усъвършенстването му. Чрез осъзнаването на своята духовна принадлежност човек приема Бога в своето съзнание.

**Всичко това го действа Единият
и този истият Дух, Който
на всякой човек особено разделя,
както Му е угодно.**

Духът отива там, където може да се хармонира или по-точно да се съвмести със съответната среда. Така всеки човек приема от Божието духовно богатство само това, което ще му позволят неговите лични способности и умения, и на първо място неговото искрено желание да се развива духовно. Оттук и голямото значение за правилния избор, който може и трябва да направи човек за своето духовно развитие – правилния избор на конкретната посока.

**Имайте ревност за по-добрите гарби.
За милосърдието на милостта
на Бога нашего, с която ни посети
зора от висотата.**

Стремете се да развивате своите добродетели, уменията и способностите, на които сте носители, и ще имате Божията подкрепа, ще получите необходимото просветление.

**И светът на слънцето ще бъде седмократен,
както светът на седем дни.**

Светът на знанието, което идва от Бога, светът на просветлението (светът на слънцето) има съзидателен творчески заряд. Той развива и надгражда Света на Сътворението (света на Седемте дни).

**Потърсете тогоз, който прави
Плеядите и Ориона.
Господ е името Му.
Отец насветлините.**

Стремeжът към Бога създава условията и възможностите на всеки човек да достигне до истинното знание. Божието знание е знанието, което създава науката и стои в основата на духовното развитие на личността. Това е знанието за Сътворението, за Света и за Живота. Когато религията и науката постигнат необходимото съглашение, тогава Светът ще намери верния път към Бога.

**Стани, свети,
защото светът ти гоїде.**

Знанието е вложено в света (в живота) и чрез света (живота) ще го получиш. Светът ти гоїде – знанието е при теб, гоїде времето за неговото усвояване; стани, свети – твоя трябва да е активността, за да се учиш.

**В това се изучавай, в това се
занимавай, да бъде явно на всичките
твоего преуспяване.**

Тук е заложена идеята за себедоказване, умението за себеотдаване по отношение на стремежа към успех.

**Отвори очите ми и ще гледам
чудесата на твоя закон.**

Когато човек е успял да просвети себе си като произлязъл от Божия свят, тогава той приема с благоговение всичко в живота си като закономерен резултат от Божието творческо начало (чудесата на твоя закон).

**И върна се ангелът, говорещ
с мене, и ме събуди, както човек,
който се събужда от съня си,
и рече ми: „Що виждаш ти?“
И рекох: „Погледнах и, ето, светилник,
всичкият златен, и чаша върху него.“**

Влиянието на Божествените сили върху човешкото съзнание.

Златният светилник е Учението Христово, а чашата – човешкото съзнание, което трябва да го приеме.

**И Духът да се върне при Бога,
Който го е дал.**

Връзката на човешкия дух с Бога. Той от Него произлиза, възпъщава се за живот във физическия свят и пак при Бога отива. Така се създават условия за живот на Цялото, защото по време на престоя си във физическия свят човешкият дух развива и осъществява Програмата за личностното си развитие, с която идва за живот на земята всеки човек и която е част от макропрограмата на Твореца.

Чрез вложената в Духа Програма за личностно развитие се усъвършенства човешкото съзнание. Точно то допълва Цялото, но когато постигне съответното ниво на своето усъвършенстване.

Цялото, това е Божият Дух, въплътен във всяка частица от Божието творение. Всяка частица участва в Живота по свой начин и със своето участие допринася за изменението и развитието на Цялото.

И седемте му светила върху него.

Седемте светила са символ и проявление на Божията мисъл, проявлението на Мъдростта, Любовта, Истината, Светостта, Благодатта, Силата, Живота.

И имаше около престола и дъга.

Престолът на Бога, това е Божието Съзнание в неговото проявление, защото Божието Съзнание е Силата и Властта, която дава живот на всичко Сътворено. „Имаше около престола дъга” означава, че Великото Съзнание, Бог, излъчва от Себе Си Духовете, Които творят и създават Живот.

И престолът на Бога.

***Имаше и седем светила огнени,
които горяха пред престола, които
са седемте Духове Божи,
разпроводени по всичката земя.***

Духовете, които са разпроводени по всичката земя, имат силата на Светила, защото носят в себе си въплътена Божията Мъдрост, Любов и Истина. Те са източници на святост, сила и живот, защото идват от Божието Съзнание и чрез Божието Съзнание творят.

***И рече Бог: Поставям дъгата Си
в облака и тя ще бъде белег на
завета между Мене и земята.***

Поставям дъгата си в облака ще рече въплъщавам Своята Любов и Мъдрост в непросветленото все още човешко съзнание (облака) и това е белегът, т.е. това е същностната страна от Моя завет към хората за праведен живот.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Светлите лъчи.

***Христос е сияние на Неговата слава
и Образ на Неговото Същество,
и държи всичко със Силата
на Своето Слово.***

Проявлението на Бога е чрез Иисус Христос – гелата Му са Неговата Слава, а Словото е Негово Сияние.

***Който прави ангелите си духове
и слугите си пламък огнен.***

Словото на Бога (ангелите) дава духовна сила, а Божието знание (слугите) – чиста, облагородяваща Любов (пламък огнен). Божието знание винаги слугува, защото неуморно работи за човешкото просвещение и просветление. Просветеният чрез Божието знание човек получава просветление, което означава, че той приема Бога и Неговата Любов.

***Духове, провождани да слугуват
на тези, които ще наследят
спасение.***

Тези, които ще наследят спасение, са тези, които са приели в съзнанието си Божията Любов.

Духовете са провождани да слугуват, защото чрез Духа, т.е. чрез фино-енергийната информационна система на Космическото Пространство, при хората идва цялата Мъдрост на Сътворението. Хората живеят в силно наситена и пряко ангажирана енергийно-информационна среда.

Затова е необходимо всеки човек да развива сетивата си и да търси чиста конструктивна връзка с Висшите Сили на Сътворението. Защото...

***Всекиму се дава явлението на
Духа за полза.***

ДУХЪТ НА ЛЮБОВТА

Червените лъчи.

И хоругвата Му над мене бе Любов.

Любовта на Бога произлиза от Него самия, защото това е живототворящата сила, чрез която Той проявява Себе Си.

Хоругвата Му над мене бе Любов – жизнеутвърждаващата сила, която Бог е дал на човека. Любовта е основата на Сътворението. Чрез нейната съзидателна сила Бог е творил, твори и днес.

Аз съм Бог твой.

Аз съм Бог твой – Аз съм твой Създател, духовен учител и закрилник.

Аз съм цвете Сароново.

Аз съм цвете Сароново – аз съм Божие творение.

Да възвисим сърцата си и ръцете към Бога.

***Обичай, прочее,
Господа, Бога твоего.***

Да отговорим на Божията Любов с Любов.

Защото любовта е крепка като смъртта.

Този стих изтъква силата на необратимото, трансформиращо влияние на Любовта. Смъртта променя формата, но запазва Духа. Така и Любовта е в състояние да промени човека до неузнаваемост и да повдигне духа му.

Възлюбете се усърдно един друго от чисто сърце.

Любовта не прави зло ближнему.

Любовта дълго търпи, благосклонна е.

Добродетелната същност на Любовта.

**Бог толкоз възлюби света, щото
даде Сина Своего единородного.
Никой няма по-голяма любов от
тази, щото да положи някой
душата си за приятелите си.**

Силата на жертвоготовността, която произлиза от
Любовта.

**Любовта не завижда; любовта
не се превъзнася, не се гордее,
не безобразства, не дири своето си,
не се раздражава, не мисли зло,
сърадва се на истината, всичко
претърпява, на всичко хваща вяра,
на всичко се надее, всичко търпи.
Любовта никога не отпада.**

Моралната сила и добродетелната същност на
Любовта.

**Обичайте се един друг
с братска любов.**

Необходимото условие за праведен и благороден
живот е братската любов. Взаимно проявената любов
ще промени характера и функциите на обществото.

Има приятел, по-близък и от брат.

Когато любовта се прояви в същността си, тя
обединява духовете на хората в името на своята
святост.

**И един на друг си прощавайте.
А бивайте благи един другиму,
милосърдни, прощавайте си
един на други, както ви е и Бог
простил чрез Христа.**

Дълбочината на чувството и неговото благородство,
които се проявяват чрез любовта. Етични и хуманистични
форми на общуване. Новата култура, която трябва да
изгради съвременното общество.

**Много вода не може да угаси
любовта.**

Всичко, което се проявява като противоречие на любовта, може да бъде уподобено на водата, която гаси огъня. Ако, обаче, любовта е истинска, противоречията и неблагоприятията не могат да я задушат, не могат да я убият.

***Прости, молим ти се, престъплението
на рабите на Бога на Отца ти.***

Престъплението на рабите в този стих е свързано с тяхното неверие. Неверието поражда проблемите в човешкия живот, защото то е причина хората да не приемат Божията Любов. Без Божията Любов човек живее извън правилата, извън законите на Битието и създава неблагоприятията в обществото.

Вкоренени и основани в любовта.

Да бъдеш вкоренен и основан в любовта, означава да приемеш Бога с цялото си сърце и душа. Бог в Своята същност е Любов и когато ти Го приемеш със сърцето си, приемаш и Любовта като неразделна част от своето съзнание. Тя става проявление на твоя съзнателен живот. Ти си вкоренен и основан в Любовта.

***Аз плача, окото ми излива вода,
защото се отдалечи от мене утешителят,
който би оживил душата ми.***

Бог никога не се отдалечава сам от човешката душа. Отдалечаването може да се получи, само ако ти със своето поведение, с мислите и чувствата си загърбиш Бога и всичко, което е Той. Утешителят, който би оживил човешката душа, е Божията Любов. В случая тя отсъства и осъзнаването на този факт поражда тъгата.

***Виж, Господи, защото съм в утеснение.
Скърбите на сърцето ми се умножиха.
Веселието ми се обърна на скръб:
сърцето ми е изнемоощало в мене.***

Състояние на безнадеждност. Човекът, останал без любов, вяра и надежда, приема живота като товар и губи разположението на Божие създание.

***Ако премина през сред утеснение,
ти ще ме оживиш.***

Когато човек изпадне в затруднение, може да потърси опора в Божията Мъдрост и Любов. Това е силата, която оживява, когато човек е в „утеснение“.

***Той наистина взе на Себе Си
болестите ни и със скърбите
ни се натовари.***

Жертвостовността на Христос, Неговата милост и Любов.

***О, оскърбена, смутена, неутешена,
ето, аз ще постеля камъните ти
стивиевидни и ще туря основанията
ти от сапфири.***

Бог помага на човешката гуша да се избави от страданията. Той може да и покаже грешките, поради които тя се чувства оскърбена и смутена (ще постеля камъните ти стивиевидни), и да и помогне да осъзнае същинската причина за страданията. Как? Като я гару с благоразумие (ще туря основанията ти от сапфири).

***Млъкнете и разумеете, че аз
съм Бог.***

Бог на всяко утешение.

Аз съм с тебе да те избавям.

Духът на утешението.

Аз съм, който ви утешавам.

За да утеша всичките сетующи,

да им дам красота вместо

пепел, елей на веселие вместо

плач, облекло на хваление

вместо дух на униние.

Ако човешкият ум спре мислите за неверие и гозадките около съществуването на Бога, съзнанието ще получи тъй необходимата тишина за осъзнаване, за възприемане на Божията Любов (млъкнете и разумеете).

Осъзнатото присъствие на Бога в живота на хората, в проявлението на всичко съществуващо може да даде на човешкия ум най-ценния съвет и най-силната морална подкрепа (да утеша всичките сетующи – тъгуващи).

Да не се смуцава сърцето ви.

Ето, Аз съм с вас.

**И дните на сетованието ти
ще се свършат.**

**И ще обърше Бог всяка сълза
от очите им.**

Вярата в Бога. Силната вяра събужда увереност,
градивна сила и любов в човешката душа.

**Когато се унижи някой, тогаз
ще речеш: Има възвишение.**

Моралната подкрепа за ближния. Умението да му
гариш любовта си въпреки неизгодната позиция, в която
би попаднал.

**Скръбта ви ще се промени на радост.
Утешавайте, утешавайте людете ми.
За да научават всички и всички да
се утешават.**

**И ще го водя, и ще въздам пак
утешение нему и на оскърбените му.**

Умението на хората да общуват чрез Божията Любов
не е разработено, не е развито. Хората не знаят как
или не искат да си помагат чрез добрата дума, чрез
благостта. Словата за нежност и любов ги карат да
се чувстват неловко. А Бог казва: скръбта ви ще се
промени на радост. И затова: утешавайте, утешавайте
людете ми. Благата дума и човеколюбието, в които е
въплътена Божията Любов, са средството (и ще го
водя, и ще въздам утешение нему и на оскърбените му).

**И ще ви даде друг Утешител, да
пребъде с вас во веки.**

**Който ни утешава във всяка
наша скръб, за да можем и ний
да утешаваме тези, които се
намират във всяка скръб, с утешението,
с което ний сами сме утешавани от Бога.**

Утешението, с което ний сами сме утешавани
от Бога, е Неговата Любов. Ако ние възприемам тази
Любов като основа на културата, с която живеем, тя
ще ни бъде Утешител; и ако осъзнаем нейната истинска
сила, тя ще остане с нас – хората, **во веки.**

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Червените лъчи.

Аз гоїдох виделина на света.

Да осияе седящите в тъмнина.

Виделината на света е Словото Божие. То може да даде човешкото съзнание с просветление и да го изпълни с любов. Любов не само в сърцето, но и в съзнанието на човека – това е Силата, която може да осияе седящите в тъмнина, Силата, която може да промени света.

***В него бе живот и животът бе
виделината на човеците.***

В него бе живот – в Словото беше знанието; знанието учи човека да живее, то е живот. Проникнатият от Божията Истина живот е виделината на човеците.

***Аз гоїдох, за да имат живот,
и да го имат преизобилно.***

Христос чрез Своето Слово присъства трайно и целенасочено в човешкия живот. Словото, тоест предаденото знание, ще осигури преизобилния живот, защото е носител на Божията Любов, Мъдрост и Истина.

***А това е живот вечен, гето да
познаят Тебе, Единаго истиннаго Бога.***

Пълнотата в познанието на Бога прави съвършено човешкото съзнание. Да познаеш Бога, означава да имаш вярата в истинността за Сътворението. Вярата в Божественния произход на Живота и на всичко сътворено дава възможност на човешкото съзнание да възприеме напълно безрезервно Божието знание и чрез просветление и любов да се приобщи към Великото (Божественото) Съзнание. Тогава човешкото съзнание постига живот вечен.

Аз съм Възкресението и животът;

Любовта, Истинността и Мъдростта, вложени в Божието Слово, дават живот на този, който търси знанието, и са възкресение за този, който поради отчаяние и най-вече поради безпросветност е изостанал в своето развитие.

***който вярва в Мене, и да умре,
ще оживее.***

Нищият духом, т.е. този, който е загубил своята духовна същност, което означава, че е умрял за живота, като укрепи вярата си чрез Божието слово, ще оживее, защото чрез общуването си с Бога ще получи необходимото му знание и импулс за развитие.

***И всякой, който е жив и вярва
в мене, до веки няма да умре.***

Истинската, силната вяра в Бога (Христос) ще подкрепи човешкото съзнание в стремежа му правилно да се развива, което означава да постигне духовно единение със Създателя и така до веки няма да умре.

***Както Отец има в Себе Си Живот,
така е дал и Сину да има Живот
в Себе Си.***

Както Бог има Живот, така е дал живот и на човека (Сину) – Сътворението на човека.

Сътвори сила със Своята мишца.

Сътворението на Живота – Съзидателната сила, която създава и твори.

ДУХЪТ НА ЖИВОТА

Аз съм животът.

***Аз дойдох, за да имат живот,
и да го имат преизобилно.***

Само физическото съществуване на човека все още не означава живот. Животът има стойност, когато е изпълнен с определен смисъл и съдържание.

Аз дойдох, за да имат живот – трябва да се разбира като присъствие на Божието Слово, което изпълва човешкия живот с конкретно съдържание и му придава смисъл. Знанието, което носи Божието Слово, дава преизобилния живот.

***А това е живот вечен, дето да
познаят Тебе, Единаго истиннаго
Бога.***

Вечният живот идва тогава, когато човешкото съзнание постигне необходимото познание за Бога. Да опознаеш Бога, означава да получиш знание за Сътворението. Там, където вярата не достига, има достатъчно научни изследвания и разработки, които компетентно доказват наличието на Висша Разумна Сила.

Да опознаеш Бога в рамките на един човешки живот е невъзможно. Остава стремежът към Него, което означава вечен живот, защото чрез вечния стремеж към познание човешкото съзнание живее.

Който съхранява в живот душата ни.

Бог създава, изпраща на Земята и отново приема при Себе Си човешката душа, за да има тя развитие. Определената цикличност в нейното развитие допринася за проявата на закономерностите на Сътворението.

Който съхранява – ще рече, който работи със и за душата, за нейното развитие както в невидимия, така и във видимия свят.

***Дух Божий ме е направил и диханието
на Всесилнаго ме е оживотворило.***

Дух и дихание – Мисъл (Информация) и Енергия.
Божията Мисъл е първичната структурна единица на Сътворението. Тя носи силен енергиен заряд. Символично той се приема като диханието на Всесилния, което оживотворява. Всъщност става въпрос за енергийни взаимодействия в Пространството, които постигат проявите на творческа активност.

***С кожа и плът си ме облякъл,
с кости и жили си ме оплел,
живот и милост си ми дарил.***

Дал си ми, Господи, сила, здраве и воля. Направил си ме способен да изявявам Твоята Мъдрост и Любов.

Бъдете крепки.

***Всичко мога чрез Христа, Който
ме укрепява.***

Учението на Христос е морална подкрепа за всеки, който го приеме в съзнанието си.

Вярата, с която се приема Учението, е в основата на всяка значима проява в човешкия живот. Тази вяра подсилва и укрепва личните качества и възможности на човека. Тя гобива изключителната си стойност от връзката на човешкия ум с Христовото Слово – Словото на Мъдреца и Любящия Бог Христос.

***И с търпение да тичаме на
предлежащото нам поприще.***

Не е достатъчно само да имаш вяра, за да постигнеш успех. Необходимо е да проявиш и своята последователност и волеизява (с търпение да тичаме).

Предлежащото нам поприще е конкретното място в живота на всеки човек, конкретната професионална, обществена и семейна реализация на личността. Всеки човек трябва да разглежда себе си като част от Цялото, като част от живота на обществото, към което принадлежи.

***Според богатството на славата си,
чрез неговия Дух да се утвърдите
крепко във вътрешния човек.***

Всеки според постигнатите знания (богатството на славата си), чрез Божието Слово да укрепва в своето

съзнание, да утвърждава в себе си добродетелния, благороден човек (да се утвърдите крeпко във вътрешния човек).

Които чакат Господа, ще подновят силата си: ще възлязат с крила като орли, ще тичат и не ще се утрудят, ще ходят и не ще ослабят.

Които търпеливо работят с Божието Слово, ще придобият необходимата им духовна сила и ще преодоляват с лекота трудностите. Когато човешката душа е приела радостта от общуването с Бога, тя с благодарност приема и радостта от труда и всичко останало, което се нарича Живот.

Защото Господ Йехова е вечна крепост.

Защото Бог е вечната морална опора за хората от всички времена.

***Бог твoй отреди силата ти.
Защото укрепи верeите на твоите врата.***

Бог ти дава духовна сила, защото чрез Своего Слово Той просвещава ума ти и изхвърля от съзнанието ти всичко, което може да затрудни твоето развитие.

***Ръката ми ще го поддържа.
Укрепете отслабналите ръце,
утвърдете разслабените колена.***

Ръката ми ще го поддържа – Словото Ми е подкрепa за всеки, който има вяра в него.

Укрепете вярата си, за да стъпвате твърдо по пътя към Бога.

***Отиват от сила в сила.
Укрепил си ме със сила в душата ми.***

Силата на човешкия ум търси силата на Великото Съзнание, силата на Бога. Укрепил си ме със сила в душата ми – приел съм Твоята Мъдрост и Любов с душата си.

Не бойте се.

Бъдете крепки и гръзновени.

Нито да се страхувате, бъдете

крепки и мъжествени; така ще преуспеете.

Неизвестността плаши хората. Трудностите също. Плаши се този, който няма достатъчно вяра в Бога и в собствените си сили. Тези думи са напътствие за повече увереност.

Аз ще бъда с тебе наедно.

Няма да те оставя, нито

да те напусна.

Не бой се, нито се страхувай.

Благото, изпълнено с Любов Божие Слово вдъхва увереност и събужда човешката любов към Бога.

Вас друго изкушение, освен

человеческо, не ви е постигнало;

верен е, обаче, Бог, Който с изкушението

наедно ще даде и средството, така щото

да можете да претърпявате.

С неправилното си разбиране на живота хората сами изкушават себе си, създавайки си изкривена представа за ценностите в Живота.

Верен е, обаче, Бог, Който с изкушението наедно ще даде средството – изключителната Мъдрост на Бога, Който дава на човека заедно с благата и трудности, за да укрепи човешкия дух. Тук срещаме един много съществен момент: Бог дава и изкушението, и средството – ти избираш. Само твоята вяра в Бога и нивото на твоята просветеност могат да ти помогнат да не се отгадеш на изкушението и да избереш правилния път.

И утвърден ще бъдеш, и няма

да се боиш.

Устойчивост на духа, волеизява, силна вяра и любов към Бога ще ти помогнат да изградиш личността у себе си (утвърден ще бъдеш). Тогава няма да се боиш, защото ще си възприел Божията Истина, Любов и Мъдрост, а точно чрез тези изначални добродетели човешкия дух постига единение с Божия Дух. Това е то, да обичаш Бога, да имаш любов към Бога.

**Блажен онзи човек, който
претърпява изкушение, защото
като премине изпитът, ще приеме
венеца на живота, който обеща Господ
на онези, които Го любят.**

Онези, които любят Господа, са хората, които търсят Божието Слово и усвояват истината и знанието, които то носи. Ще приеме венеца на живота, т.е. ще има благоденствие и успехи за знаещия, просветения човек, защото той познава Законите на Битието.

**Стойте, прочее, постоянни в
свободата.**

Бъдете като мъже.

Чрез Бога ще направим Юначество.

Винаги пазете истината, живеете чрез истината (стойте в свободата).

Живейте с достойнство.

Чрез вярата в Бога ще превъзмогнем трудностите (ще направим Юначество). Юначество е да проявиш в трудни дни вяра, упоритост и последователност, воля за успех.

**Неговата десница и Неговата
свята мишца направиха му
спасение.**

Силата на моралната подкрепа, която получава всеки, който вярва в Бога, е Негово спасение, спасение за Бога. Защото всеки, получил морална подкрепа от Бога, усилва своята вяра и става Негов единомишленник. Така частицата отива при Цялото и Го допълва със своята характерна индивидуалност.

**Защото чрез тебе ще разбия пълк
и чрез Бога мой ще прескоча стена.**

Вярата в Бога дава на човека вяра в неговите собствени сили.

**Който побеждава, ще наследи
всичко.**

Всеки, който превъзможва собствените си слабости и трудностите в живота, ще наследи богатството,

което може да му даде само Божието Слово.

Ще наследи всичко – ще наследи, т.е. ще усвои Божията Мъдрост и Любов.

***Когато Врагът нападне като река,
Духът Господен ще възвиси хоругва.
Да се не убоиш от лицето им: Аз съм
с тебе, за да те избавям.***

Врагът като река – това са негативните човешки мисли, които разрушават съзнанието и причиняват страдания за душата.

Духът Господен ще възвиши хоругва – означава, че Божията Любов ще бъде с тебе и ще ти помага да осъзнаеш грешката си и да се освободиш от лошите мисли (Да се не убоиш от лицето им: Аз съм с тебе, за да те избавям).

А раб Господен не трябва да се кара.

Подкрепата на Бога за мирен живот, което ще рече възлюби ближния си като себе си. Когато любовта живее сред хората, техният живот е мирен и спокоен.

***Няма вече да се чуе насилие в
земята ти.***

***Но благодарение Богу, Който
ни даде победата.***

***Де ти, аге, победата?
Погълната бе смъртта
с победа.***

Разрушението и деградацията на човешката личност са отстранени. Постигната е победа, тоест овладени са слабостите и трудностите, човекът е постигнал духовна сила и устойчивост благодарение на Бога, благодарение на трансформиращата сила на Божията Любов, която облагородява човешкото съзнание.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Розови лъчи.

***Бог, обаче, Който е богат в милост,
за голямата Си любов, с която ни
възлюби, и като бяхме мъртви в
престъпленията, оживи ни
наедно с Христа.***

Когато човек върши престъпление, излиза извън рамките на праведния живот; духовно съсипан, той умира за този живот, той е нищо там.

Оживи ни наедно с Христа – голямата сила на Божията Любов, способна да въздигне грешника до нивото на праведник.

***А Утешителят, Дух Святий,
Когото Отец ще ви проводи в
Мое име, Той ще ви научи всичко.***

Утешителят е Истината, а Духът Святий е Божията Любов. Когато Истината и Божията Любов бъдат спътници на човека в неговия живот, той – човекът, ще научи всичко необходимо, за да може да се развива като духовно извисена личност.

***Да имате любов помежду си,
както ви Аз възлюбих. Както
Отец възлюби Мене, и Аз възлюбих вас;
пребъдете в Моята любов.***

Смисълът и съдържанието на Христовото учение – Любовта към ближния.

***Не ти казвам до седем пъти,
но до седемдесет пъти по седем.
Върви подире ми.***

С тези думи Христос призовава всеки непрегубен човек да възприеме Неговото Учение, защото това Учение е Спасението на Света от бездуховност и морален упадък.

ДУХЪТ НА ОБЕЩАНИЕТО

ДУХ СВЯТИЙ

Портокалените лъчи.

Ако е някой в Христа, той е създание ново.

Христос е носител на ново Учение за Живота. Той предава на човечеството знанията, чрез които да се изгради нравствената основа на живота.

Този, който приеме новото Учение, е ново създание, защото той е придобил по-високо съзнание и различно светоусещане

И ще дойдат на тебе всичките тези благословения и ще починат.

Новото знание е благословение. Когато човек изгради в съзнанието си ново светоусещане, той ще постигне пълна хармония между своите мисли, чувства и действия.

Аз ще те изцеля.

За да няма раздор в тялото.

Нарушеното здраве пречи на мисловната дейност. В зависимост от здравословното състояние може да се проявят и други нарушения, които се отразяват на правилния начин на живот. За да има пълноценен духовен живот, човек трябва да е здрав. Грижата за тялото, за здравето на човешкия организъм е грижа и за духа. Когато психическото и физическото здраве са в добро състояние, тогава в тялото няма раздор. Аз ще те изцеля, за да няма раздор, означава, че връзката с Бога, разумното общуване с Него могат да дадат на човека необходимото му емоционално-умствено равновесие, а чрез него и добро физическо здраве.

Едно тяло и един дух.

Да създаде в себе си двата в един нов човек.

Единението на тяло и дух е необходимо, за да може човек уравновесено да върви по пътя на своето духовно развитие.

Постигнатото единение създава новия човек. Кой е новият човек? Този, който възприема себе си с любов и знае, че като се грижи за своето тяло, той се грижи за едно Божие творение.

И здравето ти скоро ще прозябне.

Ако здравето е разрушено, когато постигне единението на дух и тяло, човек създава условия за правилно функциониране на целия организъм. Единение на дух и тяло – ще рече хармония между мисли, чувства и действия. Това означава, че човешката психика няма да се натоварва с тежкото бреме на недоразуменията и от своя страна няма да уврежда организма. Здравето скоро ще прозябне (ще израсне, но в случая – ще се поправи), когато човешкият ум се успокои и съзнанието приеме светли и чисти мисли и чувства.

Аз съм с тебе, за да те избавям.

И ще те изцеля от раните ти.

Аз съм с тебе! Когато Бог е в съзнанието на човека, тогава Той може да го избави от всяко затруднение. Защо? Защото да живееш с Бога в съзнанието си, означава да си възприел Божията Мъдрост и Любов. Това още означава, че като живееш с тези добродетели, ти ще имаш високонравствено поведение, спокойна душа и светло съзнание – все условия, които създават здравословен живот.

Не ща да ти нанеса ни една от болестите, които нанесох върх египтяните, защото

Аз съм Господ, Който те изцелявам.

Тук се говори за противоречието между Бога и човека и следствията от това. Когато човек (египтяните) живее в противоречие с установените правила, което ще рече в противоречие с природните закони, създадените вече правила, т.е. въздействието на природните сили върху човека (което е неизбежно поради енергийната взаимозависимост), предизвиква болестите и уврежда здравето му. Тези правила са Законите на Сътворението

и всеки, който не ги познава и не ги разбира, става жертва на собственото си невежество. Затова

Бъди очистен,

което ще рече: избави се от невежеството, приеми истината за Сътворението, за да живееш в хармония със Света.

***Боже, бъди милостив към мене,
грешния.***

Изцели душата ми и помилуй ме.

Осъзнаване на допуснатите грешки, осъзнаване на необходимостта от връзката с Бога.

Изцели душата ми и помилуй ме е вик на горест и тъга.

Всеки човек иска неговите грешки да бъдат опростени, но ЗАДЪЛЖИТЕЛНО трябва да знае, че преди Бог да му е простил, той трябва сам на себе си да прости. Това изисква пълно осъзнаване на проблема и способност, и най-вече стремеж към безкритичен, напълно обективен самоанализ на поведението. Разумно обоснованото заключение е ключът към изцелението. Чрез разумно обоснованото заключение човек може да пречисти мислите и съзнанието си и така да поправи грешките си (да ликвидира кармата си) и да не страда повече.

От голяма леност пада къщият покрив.

От небрежност човек уврежда здравето си.

***Бивайте в усърдието нелениви,
духом пламенни.***

Грижете се за себе си с любов, без да пестите труда си. Като се грижиш за своето здраве, ти се отнасяш с уважение към Божественото у теб, приемаш себе си като Божие творение.

***Не знаете ли, че сте храм Божий
и Дух Божий живее във вас?***

Този въпрос отправя човешкото съзнание в началото на Сътворението, тогава, когато е бил създаден човекът.

Необходимо е с вяра да приемем истината за Божествения произход на човека и да знаем, че вече има

и доказателства, които потвърждават тази истина. Човек е Божие творение и неговият дух е частица от Духа Святий.

***Ще възстановя здраве в тебе.
Думите ми са живот за тези,
които ги намерват, и изцеление
на всичката им плът.***

Думите ми са изцеление за тези, които ги намерват, означава, че всеки, който е приел Божията Мъдрост и Любов, което ще рече този, който търпеливо и последователно работи с Божието слово, ще живее без противоречия със самия себе си и заобикалящия го свят. А това внася жизненост, увереност, пълноценен живот. Оттук и „изцеление на всичката плът”.

Бог на духовете на всяка плът.

Духовете на всяка плът, това са енергийните тела, които изграждат енергийната система на всеки организъм, на всяка плът, и определят неговата жизнеспособност.

Бог на тези духове е Мисълта, която може да ги направлява – мисълта, идеята, вложена в Божието Слово. Мисълта ръководи енергията. Мисълта може да затлачи енергийния канал в човешкия организъм, може и да го освободи, да го изчисти от ненужните натрупвания:

Има ли нещо мъчно за мене?

***Молете се едни за други да
изцелеете.***

***Молбата, която е с вяра, ще избави
страдащия.***

Събуждане на човеколюбието и укрепване на вярата в Бога. Силата на човешката мисъл, когато е изпълнена с вяра.

Не бой се, Аз съм с тебе.

Силата и увереността, които вдъхва в човешката душа Божието присъствие. Бог присъства във всяка добронамерена мисъл, във всеки миг от човешкия живот, който е посветен на добротворство.

**Да представите телата ваши в
жертва жива, свята, благоугодна
Богу.**

Да представите телата ваши в жертва жива означава да вложите своя труд (материалното от себе си) в полза на богоугодни дела. А кои дела са богоугодни? Тези, които допринасят за добруването на човека и на обществото като цяло. Животът за другите, пожертваните сили и лично време за ближния или обществото е жертва жива, свята, благоугодна Богу.

Едно тяло

**Пак с плътта си ще
видя Бога.**

В земния си живот човек може да се докосне до Бога. Това може да стане, само ако мисълта на човека добие реалното изражение на конкретни богоугодни дела. Тогава пак с плътта си ще видя Бога означава, че чрез мисълта си човек твори, създава нещо материално и тъй като работи за Бога, чрез стремежа си към Него той „вижда” Бога, т.е. Бог е в съзнанието на човека.

Един ум

Възвръща душата ми.

Умът, който работи с Божието Слово, е уравновесен и способен за добри дела. Той „възвръща” душата тогава, когато тя е допуснала да бъде завладяна от мрачни чувства и отчаяние. Възвръщането не е нищо друго освен разумно, спокойно и аналитично мислене, което изяснява необходимостта от връзката на душата с Бога.

Да има душата връзка с Бога, означава човек да се е запознал с основните Закони на Битието, с Правилата, които създават условията за нравствен човешки живот. Тогава, когато човешката душа търси нравствения живот и прилага любовта в живота си, тя се възвръща в своето естествено състояние – нейната Божественост.

Един дух

***В ръцете ти предавам духа си.
Свят, свят, свят Господ Саваот!***

Духовно единение с Бога. Благоговение пред Божията святост и сила.

***От Господа стана това и чудно
е в нашите очи.***

Възприетата Божия Любов озарява човешката гуша.

***Но заради мене добре ми е да се
приближа при Бога.***

Връзката с Бога укрепва човешката гуша.

Добре ми стана, че се наскърбих.

Наскърбената човешка гуша е погложена на изпитания, но когато причината за тези изпитания е осъзната, това допринася полза и човек може да каже: Добре ми стана, че се наскърбих.

***Благославяй, гуша моя, Господа
и не забравяй Всичките Му
благоеяния.***

Силата на благодарността към Бога. Само благородната човешка гуша е способна на искрена благодарност.

***Който прощава Всичките ти
беззакония, изцелява Всичките
ти болести.***

Бог прощава грешките ни и изцелява болестите ни, когато духовно Му принадлежим.

Избавя от тление живота ти.

В тление е животът на този човек, който води безлично съществуване, лишено от любов и жизнерадост.

Чистата Божия Любов трансформира човешкото съзнание, придава смисъл и съдържание на живота.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Портокалени лъчи.

Ако, прочее, всичкото твое тяло е осветлено и няма никоя тъмна част, то ще всичкото осветлено да бъде, както кога те светилото осветлява със сиянието си.

Ако, прочее, всичкото твое тяло е осветлено (ако умът ти е уравновесен) и няма никаква тъмна част (и не те измъчват негативни мисли), то ще всичкото осветлено да бъде (в живота ти ще има яснота), както кога те светилото осветлява със сиянието си (сиянието на чистото, светло съзнание).

Рече им: Нямаат нужда за лекар здравите, но болните.

Тези, които носят в своите души вяра и любов и се проявяват чрез тези добродетели, те нямаат нужда от учител. Те имат умението да се учат от Бога. Учителите са за тези, на които не им достига вяра и любов в душите, за да ги научат как да работят с добродетелите и чрез тях да градят нравствената основа на своя живот.

Събраха се народ много да слушат и да ги изцелява от болестите им. Сила излизаше из Него и изцеляваше всичките. Духовната сила на Христовото Слово.

А Иисус, като чу, отговори му и каза: Не бой се, тъкмо вярвай и ще се избави. И сила Господня бе в изцеляването им.

Стремещът, силното желание, силната вяра изцеляват. Силната вяра активизира жизнената сила в организма. А тя е Господня сила – резултат от връзката на човешкия ум с Бога. Когато тази връзка е осъзната, тя е продуктивна, защото е животворяща. Жизнената

сила е духовна сила. Тя няма нищо общо с физическия свят, защото се създава от връзката на човешкото съзнание с Великото Съзнание.

***И проводи ги да проповядват
Царството Божие и да изцеляват болните.***

Разпространение и утвърждаване на истината за справедливия, праведния живот (Царството Божие).

***И на тези, които повярват, ще
им последват тия знамения: с
моего име бесове ще изпъждат;
нови езици ще говорят; змии ще
хващат; и ако нещо смъртно изпият,
няма да ги повреди; на болни ще
възложат ръце и те ще бъдат здрави.***
Властта и силата Христови.

***И в който град влезете и ви
приемат, яжте, което ви предлагат,
и изцелявайте болните,
които са в него, и казвайте им:
Наближило ви е Царството Божие.***

Заръката на Христос към апостолите за служене в полза на човечеството. Служене, което да подготви човешкото съзнание за Новия Живот (казвайте им: Наближило ви е Царството Божие).

И колкото се допряха, оздравяха.
Силата на вярата.

***И възлезе на гората и седеше
тамо. И дойде при Него народ
много, които имаха със себе си
хромии, слепи, неми, клосни и други
много; и подметнаха ги пред нозете
Иисусови, и ги изцели; така щото
народът се чудеше, като гледаше
неми да говорят, клосни оздравели,
хромии да ходят и слепи да гледат;
и прославиха Бога Израилева.***

За Бога няма нищо невъзможно.

Благодарност и прослава на Бога.

ДУХЪТ НА МЪДРОСТТА

Жълтите лъчи.

**Дух на мъдрост и разум.
Начало на мъдростта е страх
Госпоген.**

Страхът от наказание може да ориентира човека към правилни действия. Така той ще има праведен живот, но този живот няма да е постигнат чрез съзнанието, а под влиянието на външен фактор. Това не е полезно нито за човека, нито за Бога.

Казано е, че страхът Госпоген е начало на мъдростта, но той не е мъдрост. Страхът е начало на мъдростта до толкова, до колкото може да ограничи човека в някои неблагоприятни действия. Човек трябва да съумее да постигне праведен живот чрез осъзнатото си поведение, като се стреми да опознае Правилата на Живота, което означава да опознае Бога.

**Господ дава мъдрост.
И всичко, каквото би пожелал
ти, не се сравнява с нея.
Когато я прегърнеш, ще
положи на главата ти венец на
благодат, ще ти даде корона на
слава.**

Божията Мъдрост е несравнима с човешката. Стремешът на всеки човек трябва да бъде възприемане и правилно усвояване на Божията Мъдрост. Това означава последователна, пълноценна работа с Божието Слово, което е носител на Божията Мъдрост. Доброто познаване на Божието Слово дава необходимото знание, с което човек постига благодат и слава.

Страхът Госпоген придава дни.

Когато общуването с Бога е осъзнато, възприятието на човека за всичко, което става с него и около него, му носи знание и просвещение. Тогава човек има

страхопочитание, а не страхот на Бога. Страхопочитанието е смесеното чувство на благоговение, уважение и почитателност към Бога. Когато така – с благоговение, уважение и почитателност – човек общува с Бога, ще възприеме времето на своя живот като пълноценно и смислено изживяно. Всяка минута му носи полза. Не е важно колко години си живял, а какво от живота си разбрал. В смисъла на наученото, на постигнатото просвещение страхопочитанието към Бога придава дни. Защото може да си живял 20 години и да си научил или постигнал колкото този, който е живял 80.

Езикът на мъдрите украсява знанието.

Мъдрият човек постига ясно и точно обяснение на живата действителност. Мъдрият украсява знанието с пълнотата, с яркостта на осъзнатото възприятие и неговия изказ и приложение.

***Колко е по-добро стежанието
на мъдростта, нежели на златото.
Злато и кристал не могат да се
сравнят с нея.***

Стежанието (богатството) на материалния свят няма стойност пред богатството, което носи и дава на човека мъдростта.

***И ще ти дам съкровища, пазени
в тъмни места.***

И ще ти дам нови знания.

***Такъвоще е на душата ти
знанието на мъдростта.
Мъдростта е защита.***

Знанието на мъдростта винаги носи нещо ново. Мъдростта е защита, защото учи човека как да живее правилно.

***Не съдете, да не бъдете съдени.
Не съдете по лице,
но права съдба съдете.***

Не съдете според вашите лични впечатления. Те винаги имат субективен характер и предимно повърхностна информация. Със своето мнение вие заставате срещу

човека, като изразявате определена позиция и по този начин го предизвиквате да ви отговори, т.е. той да ви съди. Това означава „не съдете по лице“. А правата съдба може да съди само този, който носи в съзнанието и сърцето си Божията Любов. Чрез Божията Любов винаги и за всичко се достига до истината.

***Обличах правда и тя ми беше
одежда, правотата ми беше като
мантия и корона.***

Човекът, възприел справедливостта (обличах правда), живее с достойнство и благородство. Те са му мантията и короната.

***И Духът Господен ще почине на
него, Дух на мъдрост и разум,
Дух на съвет и на сила, Дух на знание
и страх Господен.***

И Духът Господен ще почине на него означава, че мъдрост и разум е усвоил човекът чрез Божието Слово; приел е Словото като съвет и напътствие; сдобил се е с духовна сила и знание, защото е приел Бога със страхопочитание.

***Милостивият човек благодотвори
на душата си.***

Милостивият човек е добродетелен човек. Той благодотвори на душата си, защото извършва добри дела, с които се стреми да бъде в полза на другите.

***Съдете съд истинен и правете
милост и щедроти.***

Тези гуми са призив за добродетелен живот. Съд истинен може да съди само този, който е усвоил Божията Любов и Мъдрост. Пак без тези добродетели човек не може да прояви милост и щедрост.

***Разсъждение ще те пази.
Устройва работите си с правосъдие.
Пази здравомислие и разсъждение.***

Всеки човек трябва да се стреми към разсъждение. Човешкият ум е способен да анализира и разсъждава, но за тази цел трябва да има желание. Желанието трябва

да се проявява като стремеж за себеусъвършенстване. Когато човек има вяра в правотата на собствените си разсъждения, той устройва работите си с по-голяма доза справедливост. Никои не би могъл да е сигурен 100% в собствената си правота, но вярата в собствените сили придава смелост на човека да взема конкретни решения. В този смисъл можем да говорим за здравомислие и разсъждение.

***За да приеме учение в разум, в
правда, съдба и правота, за да
даде остроумие на простите
и на младите – знание и разсъждение.***

Водещата роля на добродетелта благоразумие.

***Аз дойдох виделина на света.
Проводи виделината си.
Защото ти ще направиш
светилника ми да свети.
Ето светилник, всичкият златен.
Когато светилникът му светеше
на главата ми и с виделината
му ходех в тъмнината.***

Божието Слово носи знанието за благонравен, добродетелен живот. Човек, който използва това знание (светилникът светеше на главата ми), постига яснота и свобода за всички свои действия (с виделината му ходех в тъмнината). Разумното разрешаване (виделината) на проблемите (тъмнината).

***Така да просветне вашата виделина
пред човеците.***

Знанието, което сте придобили, да бъде в полза на хората.

***Господ, Бог мой, ще просвети
тъмнината ми.***

Тук е вложена вярата, че чрез Божието Слово човек ще постигне правилно разбиране за живота.

***Сега излязох да те направя да
вземеш разум.***

Върху тебе ще бъде окото ми.

**И заведе ги през прав път.
Тогаз твоят свят ще изгрее
като зората.**

Какво означава **да те направя да вземеш разум**? Веднага се налага мисълта, че взема разум този, който има желание да усвоява Божията Мъдрост. Можеш да говориш на хиляди, но от тях само стотина да приемат разума, който си им дал. Това се получава, защото не всички хора имат добронамереност към Словото. Този, който добронамерено слуша, ще приеме казаното без предубеждения и ще може да го възприеме. **Да те направя да вземеш разум** означава да помогнеш на човека да изостави предубежденията си и добронамерено да слуша.

Върху тебе ще бъде окото ми идва да каже, че Божието Слово има възможности да упътва и съветва хората.

И заведе ги през прав път – правилното духовно развитие.

Твоят свят ще изгрее като зората – ще постигнеш уравновесеност и хармония в отношенията, които изграждаш.

Виделото на праведните е весело.

Праведният човек има светлина в съзнанието си. Това е доброжелателното отношение към всичко. Неговото „видело“ е неговото разбиране за живота. Праведният човек живее с добри мисли и чувства, желае доброто на всички хора, затова неговият живот е весел, т.е. в неговия живот няма разпри и недоразумения, нито злоба, нито пак омраза.

Винаги се радвайте.

Турил си в сърцето ми радост.

Радост и веселие ще придобият.

Веселете се, небеса, и радвай се, земле.

Душата ми ще се весели в Господа.

Способен е да се радва само необремененият от злоба, завист и омраза човек.

Турил си в сърцето ми радост – дал си ми знание за добродетелен живот. Добродетелният живот носи радост.

Радост и веселие ще придобият хората, които

имат за свой основен критерий добронамереността и човеколюбието.

Тогава човешкият ум и човешкото съзнание ще бъдат удовлетворени (**веселете се, небеса, и радвай се, земле**).

Душата ми ще се весели в Господа – душата ми ще приеме Божието Слово.

Да предстанем пред Него със славословие.

Това означава, че си възприел Божествения живот, познаваш Бога, знаеш какво иска Той от тебе и какво можеш ти да Му дадеш. Да славословиш Бога, означава още, че си приел Неговата Мъдрост и Любов като най-правилния път за твоеето духовно развитие.

За да бъде радостта ви пълна.

И вечно веселие ще бъде на главата им.

Ролята и значението на положителните мисли.

Блажени людете, които познават

възкликанието на тръбите:

ще ходят, Господи, във

виделината на лицето Ти.

Блажени тези, които могат да оценят стойността на придобитото знание и на получената чрез него Божия Мъдрост.

Те ще ходят, Господи, във виделината на лицето Ти, т.е. те ще имат светлия праведен живот.

Възклицават, още и пеят.

Ний сме раби на Бога небеснаго

Възлюбени, сега сме чеда Божи.

Пейте Богу, песнопейте на Името Му.

Блажен онзи човек, който е напълнил

тула си с тях.

Проявление на осъзнатата духовна принадлежност.

Благославяй, душе моя, Господа.

Всяка път да благославя свящото

Негово име.

Благославяй, душе моя, Господа

и не забравяй всичките Му благодеяния.

Всяко дихание да хвали Господа.

Славословие на Бога като израз на искрената радост и благодарност за пълноценната връзка с Него.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Жълти лъчи.

**Мъдростта, която е отгоре,
първо е чиста, после мирна,
приветлива, благопокорна,
пълна с милост и добри
плодове, безпристрастна
и нелицемерна.**

Когато Божието Слово бъде възприето непреднамерено, без предубеждения, защото е **безпристрастна и нелицемерна** мъдрост,

Тогава им отвори ума да разумеят писанията.

**И оправда се мъдростта
от всичките си чеда.**

И оправда се мъдростта означава, че Словото Божие е възприето от хората (от всичките си чеда).

**Докле имате виделината,
вярвайте във виделината,
за да сте синове на виделината.**

Като придобиете знания, ще имате по-голяма вяра в Божията Мъдрост и така ще бъдете последователи на Божественото учение за Живота.

**Така да просветне вашата виделина
пред човеците, за да видят
добрите ваши дела и да прославят
Отца вашего, Който е на небеса.**

Тогава вие ще можете да използвате вашите знания за доброто на другите, а те, като получат от вас добрина, ще прославят Бога, Отца вашего, защото чрез вас, чрез добродетелните хора Бог се проявява.

***Блажени милостивите, защото
те помилвани ще бъдат.***

Помилвани ще бъдат, защото те са проявили съчувствие и са били в помощ на затруднените. Този стих може още да се обясни като „добро си сторил, добро ще получиш“; или ако се възгледаме още по-задълбочено в съдържанието на текста, ще видим, че тук става въпрос за проявление на Закона за причината и следствието.

***В този час възрадва се духом
Иисус и рече: Благодаря ти, Отче,
Господи на небето и земята,
че си утаил това от мъдри и
разумни и открил си го на младенци;
ей, Отче, защото така
бе угодно пред Тебе.***

Живият пример на Иисус за проява на благодарност към Бога. Иисус благодари за съхранените знания (***че си утаил това***), резултат от човешкото познание. Постигната е приемственост, знанието е предадено на младенците, а това е угодно на Бога, което ще рече, че в живота е намерила пряко приложение мъдростта на Божието Слово.

***Радвайте се и веселете се,
защото е голяма на небеса
вашата заплата.***

Радостта и веселието в контекста се свързват с хармоничния, благороден живот. В конкретния случай те са израз на светли, възвишени чувства. Този, който е постигнал такова състояние на духа, е успял да промени своето съзнание и да приеме високите вибрации на Божествената енергия. Това е „заплата“ на небесата. Да те приеме в своя диапазон Божествената енергия, защото с духовната си същност ти си успял да се хармонизираш с нея.

***Това ви говорих, за да пребъде
моята радост във вас, и вашата
радост да бъде изпълнена.***

Със своята любов и мъдрост Божието Слово укрепва човешкия дух, за да може той да приложи възприетите знания (***вашата радост да бъде изпълнена***).

**Да просветя Всите що е
смотрението на тайната, която е била
от веки скрита у Бога, Който е
създал всичко чрез Иисуса Христа,
за да стане сега чрез църквата
известна на началствата и
властите небесни многоразличната
премъдрост Божия.**

Да получи човекът знания за Сътворението и Божествения произход на Живота чрез Словото Христово. Църквата е призвана да разяснява и утвърждава Божията премъдрост, красотата и съвършенството на Сътворението, които се проявяват във всички аспекти на живота.

**Затова и ний, от деня, в който
сме чули, не преставаме да се молим
за вас и да просим от Бога да се
изпълните с познанието на Неговата Воля,
във всяка премъдрост
и духовно разумение.**

Бог, като е създал човека, е създал и условията, в които той ще живее и ще се развива. За да се реализира Божият промисъл за еволюцията на Живота, човек трябва да се изпълни с познанието за Неговата (Божията) воля. Това означава човешкият ум да познава основните Принципи и Правила, чрез които са създадени условията за живот. Този, който не познава Правилата, неволно влиза в противоречие с всичко сътворено. За да се развива, на човека му е необходимо духовно разумение.

**Към външните обхождайте се с
мъдрост, като изкупувате времето.**

Възприемайте разумно и спокойно света, като нестеливо използвате времето, за да го опознаете.

Да изкупуваш времето, означава всяка минута от твоя живот да бъде оползотворена. Така както жадният в пустинята нестеливо изразходва всяка капка вода, за да се спаси от смърт, така и времето трябва да бъде използвано нестеливо, защото чрез него се проявява Животът. За да дадем възможност на живота да се прояви пълноценно, трябва да умеем да ценим времето.

**Говоренето ви да бъде винаги с благодат,
подправено със сол, да знаете как трябва
да отговаряте всекому едному.**

Общувайте с хората учтиво и с любов, но не забравяйте, че дори и когато много обичате някого, справедливостта трябва да определя отношенията ви. Без справедлива оценка на общуването взаимоотношенията занижават своето качество и малко по малко между вас се промъкват фалшът, лъжата и повърхностното отношение към проблемите на общуването. Справедлива оценка на общуването – ще рече да изискваш винаги да се отнасят към тебе с уважение, с уважение и ти да се отнасяш към другите и да търсиш и отдаваш винаги искреността.

**Ако ли някой от вас е оскъден от мъдрост,
да проси от Бога, Който дава богато
на всички и не укорява, и ще му се даде.
Но да проси с вяра, без да се съмнява никак,
защото, който се съмнява, подобен е на
морски вълни, карани и разблъсквани от ветровете.
И такъв човек да не мисли, че ще приеме
нещо от Господа.**

Ако чувствате, че не ви достига мъдрост, чрез силата на вярата потърсете подкрепа от Божието Слово.

Който живее в съмнение, не може да ползва Божията Мъдрост.

**Да би Бог на Господа нашего Иисуса Христа,
Отец на Славата, дал вам дух на премъдрост
и на откровение, за да Го познаете и
да просвети сърдечните ваши очи,
за да познаете каква е надеждата на
призванието Му и какво е богатството
на славното Негово в светииите наследие.
Върви подире ми.**

Чрез Мъдростта и Истината, Вложени в Божието Слово, ще познаете Бога. Да опознаеш Бога, означава да постигнеш необходимите знания за предназначението, смисъла и съдържанието на Живота.

Върви подире ми – следвай Божията Премъдрост и Истина.

ВЕЧНИЯТ ДУХ

Зелените лъчи.

Призвах те по име.

Знае Господ тези, които са Негови.

Господ знае тези, които са Негови, защото те чрез силата на своята нравственост и проявена любов са приобщили своето съзнание към Великото Съзнание (към Господа).

Тези, които са Божии служители, имат в съзнанието си идеята за Новия живот, а това е животът, който Бог е предвидил още в Замисъла за Сътворението – пълното претворяване на любовта като начин на проявление във всяка човешка мисъл и действие.

И ще наречеш името му Исус.

Бог е определил да се роди Спасителят на света и Той е дал името Му.

***Каквото посее човек, това ще
и да пожъне.***

С този стих хората получават съвет и насърчение за благоразумие.

И насади Господ Бог рай в Едем.

И взе Господ Бог човека и надели го

в рай Едемски, за да го работи и да го пази.

И в него бе дървото на живота.

И дървото на познание на добро и зло.

Като е създал човека, Бог е създал и условията за неговия живот и развитие. Човекът ще се развива чрез труда си, т.е. чрез проявлението на своята духовна същност, по подобие на своя Създател, защото населява рай Едемски, т.е. има всички необходими условия за своето творческо развитие.

Условията, които Бог е създал за живот и развитие на човека, съдържат стройна система от знания, които изграждат основните Принципи на Сътворението.

Стройната система от знания, подредена в принципи и правила, които определят абсолютната закономерност на Сътворението, това е Дървото на Живота. Като опознава условията и правилата, в които и според които живее, човек постига необходимото му познание за света. В рамките на постигнатото познание в човешкото съзнание се проявяват Доброто и Злото.

Тук се получава едно награждане. Когато човек опознае условията и правилата, според които съществува и се развива Сътворението, той се среща с Дървото на живота. След тази среща, в процеса на опознаване на условията, човек започва да работи с новопридобитото знание и постига познанието за Добро и Зло – среща се с Дървото на Познанието.

***Ето, земеделецът очаква многоценния плод
от земята и търпи за него много време.***

***И зелен е пред слънцето; и ветвата му
се простира в градината му.***

***И сеят ниви, и саят лозя,
които дават плодове и рожби.***

И плодът на правдата се сее с мир.

За да се наричат дървета на правда.

Тук задълбочената духовна работа е представена като работа на земеделеца. Неговият упорит труд дава ***плодове и рожби***, дава знание, чрез което човек преуспява в своя живот. Правилната, разумна работа с установените принципи на Сътворението ражда плода на правдата; и ***се сее с мир, и се наричат дървета на правда***, защото законите на Сътворението са осъзнатата истина за живота.

***И както градина прораства посятото в нея,
така Господ Йехова ще направи правдата
и хвалата да прозябнат пред всичките.***

***Славата на Ливан ще дойде при Тебе –
елха, явор и букс купно, за да украсят
мястото на светилището ми.***

Чрез осъзнатата истина в съзнанието на хората ще се прояви Бог Йехова и ***ще направи правдата и хвалата да прозябнат пред всички***. Резултатът е духовното единение на народите, които ***ще украсят мястото на светилището ми***, а това подразбира, че чрез своите

гела народите ще въдворят в живота света на любовта
(ще украсят светилището ми).

Пренесъл си лоза из Египет.

Покриха се горите със сянката и.

Пренесъл си лоза из Египет – помогнал си на еврейския народ да намери своята нова земя.

Покриха се горите със сянката и – разрасна се този народ и се умножи, но остана с негативите на старото си мислене.

Каква е поуката? Поуката е, че не е достатъчно да отидеш под нов покрив, за да си помислиш, че си се променил. Промяната в твоето съзнание ще дойде с промяната в мисленето ти. Еврейският народ не можа да оцени Божията помощ и остана при Златния телец, което ще рече, че хората останаха алчни, недоброжелателни и без вяра в Бога.

Аз съм истинната лоза, вие –

пръчките. Който пребъдва в Мене

и аз в него, той принася плод много.

Христовото учение носи истината за живота. Който използва за своето духовно развитие нравствеността и любовта, вложени в Христовото учение, ще принася плод, което означава, че ще постигне разумна съзидателна дейност.

Защото, ако се не уморяваме,

навреме ще пожънем.

Тези думи са съвет за съзнателна системна работа за усвояване на Божието знание. Бог дава напътствие на хората за последователност и системност в духовната работа, защото чрез тези качества ще се създаде отмереният ритъм на плодотворния творчески процес.

ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

Аз съм като зелена маслина,

цъфтяща в Божия дом.

Маслина вечно зелена, красива, доброплодна.

Тук се говори за добродетелната същност на човека.

Всеки, който има в съзнанието си добродетелно отношение към живота, трябва да възприема себе си като светла, свежа мисъл (**зелена маслина, цъфтяща**), трябва да вярва в своето добротворческо начало, защото той е **маслина вечно зелена, красива, доброплодна**. Ако всеки, четящ тези редове, идентифицира себе си с Божието **красиво, доброплодно** творение, той ще може да отключи своите творчески способности и духовно да се развива и усъвършенства. Това означава

Праведният като финик ще цъфти.

Тези думи означават още пълно осъзнаване и възприемане на Божествените, Вселенски Правила на Сътворението, защото ще цъфти, т.е. правилно ще се развива този, който познава законите на Живота и използва тяхната съзидателна сила. Затова...

***И Господ ще даде доброто,
и земята ще ни даде плода си.***

* * *

***А ний, Твоите люде,
и овците на паствата Ти
ще Те славословим във Век.***

Осъзната е духовната връзка с Бога и това е създало славата Му в човешкото съзнание.

***Ще влезем във Вратата Ти със
славословие и в дворовете Ти с хваление.***

Проявление на чувството на благодарност. Умението на човека да бъде благодарен за това, което получава, го извисява до нивото на благородството. Да благодариш от сърце, означава да приемеш и оцениш с признателност труда и любовта на този, който ти е сторил добро.

Направи ми знамение на добро.
Изява на добрата Божия Воля.

Господ осиромашава и обогатява.

Силата на Божията Воля се проявява винаги навреме – когато трябва и както трябва. От хората се изисква да бъдат внимателни и наблюдателни за всичко, което се случва с тях. Почеркът на Господ винаги се отличава, стига да имаш очи да гледаш и уши „да слушаш”.

Господ осиромашава, когато Го подминеш, когато не приемеш нищо от Неговата Добродетелност, и обогатява, когато си способен да се учиш, когато усвояваш Божието знание.

***Търсете първом Царството Божие
и правдата Негова, и всичко това
ще ви се приложи.***

Царството Божие трябва да се възприема като живота, при който е постигнато пълно установяване на принципите на Мъдростта, Любовта и Истината както във всяко човешко съзнание, така и в живота на обществото. ***Търсете Царството Божие*** – ще рече, стремете се към добродетелен живот.

... и всичко това ще ви се приложи – в добродетелния живот всеки получава любов и справедливост.

***Не бой се, мало стаго, защото
Отец ви благоволи да ви даде Царство.***

Не се страхувайте, защото Бог е вложил в душите ви всичко необходимо, за да се прояви вашата разумна същност. Благоволи да ви даде Царство означава, че човешката духовна същност е носител на Божествените принципи, които определят нейната добродетелна основа.

***Обичайте Господа, защото за онези,
които Го обичат, няма лишение.***

Какво значи да обичаш Господа? Това означава с цялото си съзнание да разбираш и възприемаш Божествените принципи, които създават Живота и определят неговото развитие. Принципите, т.е. Универсалните Вселенски закони на Сътворението.

Кога можеш да обикнеш някого? Когато го опознаеш! Без да познаваш когото и да било или каквото и да било, ти не можеш да имаш отношение към него. Така е и с Бога. Без яснота за Неговото присъствие в човешкия живот и изобщо в Живота, без да знаеш какво е Неговото послание към човешката душа, няма как да Го обикнеш. За да познаете Бога, изучавайте принципите на Любовта, Мъдростта и Истината. От тях произтичат всички онези закони, които наричате Универсални Вселенски закони и върху които е построен

Животът. Дори тези закони, които възприемате като чисто физически, също произтичат от тези принципи.

Какво е законът за гравитацията? Нали той се проявява чрез привличането. А какво е привличането? Потребност от съвместимост на едно нещо с друго нещо. Щом нещата от живота се съвместяват, значи те взаимно се допълват, имат нужда едно от друго. При Любовта как е? Хората взаимно се привличат и когато това привличане е истинско, се получава съвместяването, което дава добри и трайни резултати, създава нещо ново.

... за онези, които Го обичат, няма лишение означава, че всеки, който обича Господа, има пълнота в съзнанието и гушата си поради силните чувства на вяра и любов.

**Господ е Пастир мой,
не ще бъда в лишение.**

Защо Господ е сравняван с Пастир? Защото пастирът се грижи за стадото си. Той знае къде да го заведе, каква паша да му предложи.

А не знае ли Господ от какво има нужда човекът? Щом го е създал, Той знае какво му е необходимо, за да може човек да живее пълноценно. Затова са създадени и всичките условия, които човек намира наготово, когато се роди на Земята. Нищо в Природата не е излишно и всичко е абсолютно необходимо. Ето защо човек трябва да вярва: **... не ще бъда в лишение.**

Неизследимото богатство Христово.

Христовото богатство е Неговата Любов към хората и тя е „въплътена“ в Христовото учение. То е неизследимо, защото е живото, най-силно, най-истинско приложение на Любовта.

Ти си Мой Син, аз днес те родих.

Поискай от Мене и ще ти дам.

Просете и ще ви се даде.

Ти си Мой Син – Божественият произход на човека.

Поискай и просете – имайте вяра и винаги ще постигате разумно общуване с Вашия Създател. Следващите три-четири стиха потвърждават същото.

**да ти даде според желанието
на сърцето ти и да изпълни всеки
твой съвет.**

* * *

Среброто е Мое и златото е Мое.

И посредственото е мое, и доброто е мое, защото Аз, Господ, създавам света и неговото многообразие. Различните степени на проявление на живота са необходими за хода на еволюцията.

**И Всесилният ще ти бъде злато
и изобилие от сребро за тебе.**

Всесилният, т.е. Бог, поради Своята пълнота ще бъде твоят основен източник на духовно богатство и премъдрост.

**И Весели се в Господа, и ще ти даде
прошенията на сърцето ти.**

Живей добродетелен живот и твоите потребности ще бъдат удовлетворени.

Доста е на деня неговото зло.

Денят, т.е. Животът, когато е неправилно проявен, създава противоречия. Когато те са неосъзнати и възприети като беди, създадени за човека, се превръщат в зло на деня, зло на Живота. Това е естественият резултат от неразбирането, с което проблемите биват посрещани.

**Давайте и ще ви се даде: мяра
добра, натъпкана, стърсена и препълнена.**

Тук е обяснено кога и как се проявява Божията справедливост. Когато човекът е благоразположен да даде, трябва да знае, че рано или късно той също ще получи. Това не означава, че трябва с умисъл да дава, за да получава, а да има яснота за възможностите, чрез които се проявява принципът на Справедливостта. Обяснено в неговото физическо проявление, това означава, че в действие е енергийният взаимен обмен. Енергиите в природата са в непрекъснато движение и във вечен стремеж към уравновесяване. Затова като даваш, и получаваш. Може да не е от същия човек, на когото

си дал, но винаги се намира начин за овъзмездяване на гареното.

***Сторете да седнат човеците
на тревата.***

Направете необходимото за равенството между хората.

***Изобилие от жито ще има на
земята, по върховете на горите.
И костите ви ще прозябнат като
трева.***

В резултат на постигнатото равенство между хората благата ще достигнат до всички и ползотворно ще е развитието на личността (***костите ви ще прозябнат като трева***).

***Отваряш ръката Си, насищат се с
благост.***

Отваряш ръката си – даваш възможност на твоето духовно богатство да се прояви. Насищат се с благост вследствие на проявената духовност.

***И изведе ги със сребро и злато.
Ще слезе като дъжд.
В неговите дни ще цъфти праведният.***

И помогна им да се променят (***изведе ги***) със знанието, което е създал за хората.

Ще слезе като дъжд – така както след дъжд всичко расте и се развива, така чрез предаденото знание ***ще цъфти праведният***, ще се учи и ще се развива.

***Искайте от Господа. И Господ
ще направи светкавици и ще им
даде пороен дъжд, всекому зелие
на полето.***

Искайте от Господа и Той ще ви даде необходимото просветление, за да получите всеки знанието, от което има нужда (***всекому зелие на полето***).

И Господ ще те умножи в благости.

Чрез Божието знание ще се умножи доброто, на което си способен.

Ще опазиш в съвършен мир непоколебимия по ум.
Ще дадеш възможност на вярата в тебе да се съхрани.

**На радивия мислите в изобилие
само водят.**

Плодът на трудолюбивия винаги е възнаграден.

**Синко, ти си винаги с мене и
всичкото мое е твое.**

Ти си винаги с мене – непрерывната връзка между човека и Бога, която се дължи на присъствието на Светия Дух (съзидателната сила) както в Божественото, така и в човешкото съзнание.

**Колко е дълбоко богатството и
премъдростта, и знанието Божие!**

Ливан ще се промени в плодносно поле.

В резултат на дареното знание непродуктивното ще се превърне в продуктивно.

Господ ни помена.

**И чуха гласа на Господа Бога,
като ходеше в рая навечер.**

Плодът ви да пребъде.

Изразена е Божията воля за духовно развитие на човечеството.

**А когато дойде Утешителят,
Духът Святий, Когото Отец ще
ви проводи в Мое име, Той ще ви
научи всичко и ще ви напомни
всичко, що съм ви рекъл.**

Тук се говори за идването на земята на Миров Учител, който ще съумее да предаде Христовото учение като практически приложима философия на човешкия живот.

Помни Създателя си.

Осъзнай Божествения си произход и носи своята отговорност.

Да се подновявате в духа на вашия ум.

Да работите за повишаване на вашите умствени

способности.

**Душата ми е жадна за Тебе, желае
Те плътта ми в една пуста,
суха и безводна земя.**

Потребността на душата от Божието знание и неговото значение за живота.

**Ще изливам вода на жадния.
Водата, която Аз ще му дам,
ще бъде в него извор на вода,
която извира в живот вечен.**

Ще дарявам знание на пробудените гуши. Това е знание, което пречиства и трансформира духа (**извор на вода, която извира в живот вечен**). Мъдрост за вечността.

**Храни ме с нужната ми храна.
Дай ми необходимото знание.**

Аз съм хлябът на живота.

Божие знание, което допринася за промяната в човешкото съзнание и му помага да се осъзнае като частица от Великото Съзнание.

**Ако яде някой от този хляб,
ще живее во веки.**

Божие знание е знание за истинността и същината на Сътворението. То дава възможност на човешкия ум да възприеме най-стойностното, което определя мъдростта в Живота. С мъдрия подход в развитието си човешкият ум постига нивото на съзнание, което използва и съхранява новопридобитото знание. Най-новото, което идва като пътеводител в настоящия живот на човека, оставя трайните следи, които формират качеството на съзнанието. Под качество на съзнанието трябва да се разбира неговата способност да съхранява и проявява знанието, придобито през всички животи на човека.

Ако яде някой от този хляб, ще живее во веки означава, че усвояването на Божието знание с вложената в него Любов и Мъдрост превръща човешкото съзнание

В Събдеиуик на Бога, прави го Негов съработник. Затоа този „някой“ ще живее во веки, защото така става същинска част от Великото Съзнание и участва в процеса на Неговото усъвършенстване – вечния процес на еволюционните промени.

***Пий – реки от жива вода
ще потекат.***

Усвояването на новопридобитото знание ще облагороди Живота.

***Пожелайте като новородени младенци
чистото словесно мляко.***

Тук знанието е сравнено с най-необходимата за новородения организъм храна. То има стойността на храната, която дава живот на тялото. Така както тялото, за да живее, трябва да се храни, така и душата и умът, за да се развиват, имат потребност от Словото, от знанието за Живота.

Чашата, която ми даде Отец.

Всеки човек се ражда с негова, конкретна Програма за личностно развитие. В процеса на своя живот той трябва да развие и изпълни тази Програма, което означава да изпълни заръката на Бога за внедряване на нови, придобити от личния опит знания в Съзнанието на Цялото. Съзнанието на Цялото е онази силна и мощна енергийно-информационна система, която управлява Вселената. Тя е носител на Разума, който ръководи Еволюцията на Сътворението. Това е Висшият Космически Разум, който в качеството си на Велико Съзнание твори и променя Света, променя Вселената. Установено е, че на квантово ниво Неговото проявление се осъществява чрез торсионното поле, чрез свойството на това поле да пренася информация. Учените търсят и разгадават тайните на Сътворението, като изучават и торсионното поле.

Словото бе Бог.

А твърдата храна е за съвършените.

Словото Божие, това е Мисълта на Твореца, възплътена в Слово. В Неговото Слово е внедрена Идеята за Сътворението и неговата Еволюция. Словото Божие

носи Истината за Сътворението, Любов за Живота и Мъдрост за Вечността. Всичкото заедно създава Божията Сила на Сътворението.

Човешкият ум все още не е в състояние да възприеме и осъзнае цялата истина за Сътворението, по-точно – не е в състояние да надникне в дълбините на познанието за сътворяването на Вселената, затова до истинската същност на това познание, до твърдата храна, достигат свършените.

***Твоят век ще бъде по-светъл от
пладне.***

Животът, изживян в светлината на Божията Истина, изпълнен със съдържанието на Божията Мъдрост и одухотворен от Божията Любов – този живот е по-светъл от пладне.

***Защото за дървото има надежда,
че ако се отсече, пак ще прозябне
и че младокът му няма да изчезне.***

Здравият, добре свързан със земята корен на дървото може да създаде нов живот. Така ако мъдрото Божие Слово е свързано здраво с човешкото съзнание, ще го въздигне от неговия упадък и ще го възроди за нов живот.

***Младостта ти се подновява
като на орел.***

***Ще са плодоносни в дълбока
старост.***

И подновяваш лицето на земята.

Всичките три стиха говорят за облагородения човешки дух, а облагороденият човешки дух създава новия живот на земята. Той е облагороден, защото за неговото развитие е използвано знанието, дарено на човечеството от Бога.

***И ще ви въздам годините, които
изпояде скакалецът.***

В резултат на своето неверие и безразсъдни постъпки човек унищожава ценното време, което е необходимо за неговото духовно развитие. Ако човешкият ум усвои Божието знание, ще може да възстанови ценната загуба (*годините, които изпояде скакалецът*).

**Пустинята ще се възрадва
и ще процъфти като крин,
ще процъфти изобилно.**

Това, което е било пренебрегнато и изоставено, ще влезе в употреба и ще даде добър резултат, ще допринесе за общото благо.

Стори добро на раба си.

Приложи любовта в живота си, възлюби ближния си.

**За да насити непроходимата и ненаселената земя
и да направи да изникне прозябението на злака.**

**Ще направя пустинята водни езера
и сухата земя – водни източници.**

**Ще бъдеш по-светъл и тъмнина ако си,
пак ще станеш като зора.**

Проявената Божия Любов създава живот.

Тя облагородява и превръща бездуховния човек (пустинята) в светъл носител на най-стойностното, чрез което се проявява Любовта – добродетелите.

Чрез Божията Любов човешкото съзнание постига пълна трансформация: от тъмнина то става като зора. Пълно просветление за човешкото съзнание може да се получи само чрез осъзнатата, преминала през живота приложение Любов. Имайте в ума си истинската Христова Любов.

Надей се на Бога.

**Надеждата, която имаме, както якор
на душата, безопасен и твърд.**

Надеждата винаги придържа човека към определена посока. Така, ако човек живее с надеждата за Божията подкрепа, ще гържи духа си буден и ще може да работи за осъществяването на определената идея – идеята, която се свързва с неговата надежда. Но това може да се случи, само ако съответният човек не е пасивен, което означава да живее само с надеждата си и да се надява на Бога, без да полага грижи за осъществяването на своите идеи.

**И ще си безопасен, защото има
надежда.**

Човекът, изпълнен с надежда, е склонен да създава добро. В този смисъл той е безопасен, защото надеждата събужда в него вярата и любовта.

А надеждата не посрамя.

***На всичко се надява. А сега остават тези –
вяра, надежда и любов.***

Облегни се на Господа и чакай Го.

Тези трите – вяра, надежда и любов, няма как да бъдат разделени. Те не могат да съществуват самостоятелно. Във всяка надежда има частица вяра и искрица любов; вярата е силна, когато я крепят надеждата и любовта, а любовта от само себе си създава надеждата и вярата, иначе не би била любов.

Надеждата не посрамя, защото тя е добродетел и чрез нея се проявяват и другите две добродетелни страни в човешкия живот, но само при едно условие: ако тя е искрена надежда, произлязла от сърцето и душата на човека, само тогава се постига пълноценна връзка с любовта и вярата.

Облегни се на Господа – ще рече, като имаш в съзнанието и душата си вяра, надежда и любов, ти можеш да разчиташ на Божията помощ, можеш да се „облегнеш“ на Бога, защото чрез тези три добродетели ти си Негова сродна душа. Като ги имаш за свое основно проявление, ти проявяваш чрез тях Божията Любов, на която си носител.

***Дойдете при Мене всички,
що се трудите и сте обременени,
и аз ще ви успокоя.***

Този, който приеме Христовото учение, ще получи просветление и ще може да преодолява трудностите в живота си. Той ще се успокои, защото ще знае как да живее правилно.

А още и плътта ми ще почива в надежда.

Надеждата, упованието в Бога носи спокойствие за човешкия ум.

***Под сянката на Всемогъщия:
няма да се боиш от нощен страх,
от стрелата, която лети денем.***

Твоята вяра е твоя закрила.

Господ е покров твой отгясно тебе.

Господ ще те пази от всяко зло.

**Обръща бурята в тишина и
умълчават се вълните им.**

Значението на силната вяра в Бога. Способността на Божието Слово да ти помогне да отстраниш проблемите си и да постигнеш емоционално-умствено равновесие.

**Горите ще донесат мир на
людете.**

Умиротворяване на духа чрез силата на разумното слово, на разумните мисли.

Сенчестите дървета го покриват.

Негативните мисли, мислите, които са израз на човешката алчност, злоба и омраза, нарушават душевния мир и спокойствие.

Там умореният ще си почине.

**И ще намерите спокойствие на
душите си.**

Светлата и ясна мисъл носи мир за душата. Там, при нея умореният ще си почине.

Мълчи, умири се!

Моя мир ви давам.

Мир да бъде в стените ти.

**Сърцето ти да пази заповедите ми,
защото дългата на дни и лета на живот,
и мир ще ти притурят те.**

Мирът, който Бог дава, е благонравието и човеколюбието, вложени в Неговото Слово. Божиите заповеди, които са Правила на Живота, изграждат човешката нравственост, а тя е условие за благ и здравословен живот.

**Тая е почивката, с която да
успокоите утрудения.**

**Мирно ще легна и ще спя,
защото само Ти, Господи, правиш ме
да живея в безопасност.**

Когато умът възприеме Божията Мъдрост и Любов,

мир настъпва за човешкия дух. Това е почивката на утрудения. Тогава човекът е в безопасност, защото е постигнал единение на своя дух с Божия Дух.

***И тъй, братя, радвайте се,
усъвършенствайте се, утешавайте
се, бъдете единомислени, мир имайте.
И тая е отрадата.***

Радостта от живота е в разбирателството и любовта между хората.

***На зелени пасища ме упокоява.
Възвръща душата ми.***

Нравственият живот извисява душата.

***Аз съм възкресението и животът.
Възкресение от мъртвите.***

Христовото Слово носи възкресение и живот, защото събужда любовта в човешката душа.

Мъртви са тези, които с поведението си са убили любовта в сърцата и душите си. Те са мъртви за чистия, благонравен живот. Тяхното възкресение, което ще рече тяхното завръщане в лоното на Божията Любов, идва чрез Христовото Слово.

***Сее се в тление, възкръснова в
нетление.***

Тленният човешки ум събира знания, трупа опитности, които, преосмислени чрез Божията Любов, Мъдрост и Истина, добиват стойността на нетленно богатство.

И тогава духът постига онова извисяване, което ще му позволи да се върне при Бога.

***И духът да се върне при Бога,
Който го е дал.
Во веки веков.***

Амин.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Зелени лъчи.

***Просете и ще ви се даде,
търсете и ще намерите,
хлопайте и ще ви се отвори.
Защото всякой, който проси, приема,
и който търси, намира,
и който хлопа, ще му се отвори.***

Напътствието на Христос към хората, Неговото насърчение към тях за устойчивост и волеизява в духовния живот. Упоритият, този, който знае какво търси, ще получи необходимото му знание.

***Давайте и ще ви се даде: мяра
добра, натъпкана, стърсена и
препълнена ще ви дадат в пазвата ви.***

Когато положите необходимите усилия, т.е. когато вложите своя труд в името на знанието, което искате да получите, ще бъдете възнаграден.

***И рече Симону: Оттегли ладията
в дълбочината, и хвърлете
мрежите си да уловите риба.
А Симон отговори и рече Му:
Учителю, цяла нощ сме се трудили
и не уловихме нищо, но по
Твоята реч ще хвърля мрежата.
И това като сториха, уловиха много
множество риби, щото
се прокъсваше мрежата им.***

Проява на Божията воля. Бог винаги помага на тези, които се трудят упорито (***цяла нощ сме се трудили***).

***Гладните изпълни с добрини,
а богатите отпрати празни.***

Гладният е този, който търси Божието Слово, а богатите – тези, които вече са го възприели.

Търсете първо Царството Божие и правдата Негова, и всичко това ще ви се приложи. Затова недейте се грижи за утре, защото утрешният ден ще се погрижи за себе си.

Отец ваш знае, че това ви трябва.

Търсете първом Царството Божие и правдата Негова означава хората да бъдат ориентирани към висшата Божествена справедливост и Любов. Царството Божие е изградено върху основата на справедливостта и Любовта. Там, където в максимална степен се проявява съзидателната сила на благоразумието и Любовта, може да се изгради светът на Божията справедливост.

Когато се проявява съзидателната сила на благоразумието и Любовта, работят всички принципи на Сътворението, което означава награждаване във всички аспекти на Живота (**и всичко това ще ви се приложи**). Затова недейте се грижи за утрешния ден, защото утрешният ден ще се погрижи за себе си. Тоест щом си постигнал връзка с Божията справедливост и Любов, ще получиш това, което ти е необходимо (**Отец ваш знае, че това ви трябва**).

А Иисус, щом чу думата, която говореха, казва на началника на съборището: Не бой се, само вярвай.

Вратата в Бога, вратата в успеха на начинанието е необходимо условие, за да премине човек благополучно през трудностите.

Дойдете при Мене всички, що се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя.

Моралната сила в Учението на Христос. Който е във връзка с това Учение, колкото и да е обременен, може да превъзмогне грижите в живота си.

А когато говореха това, сам си Иисус предстана посред тях и казва им: Мир вам.

Мир вам е пожеланието на Христос за пълна хармония

в човешките отношения.

Мир – уравновесеност и спокойствие в човешката гуша.

Следствието от това е осъзнаване на връзката с Бога (**Слава във вишних Богу**), проява на сговорчивост и взаимност между хората (**в човеците благоволение**) и мир на земята.

Мир ви оставам, Моя мир ви давам.

Мир ви оставам – личният пример на Христос за общуването между хората; **Моя мир ви давам** – мъдростта на Словото от Христовото учение.

**Дойдете вие сами настрана в
пусто място и починете си
малко.**

Необходимостта всеки да остане сам със себе си. Способността за разумен самоанализ ще изясни смущението в човешката гуша. Това означава човек да си „почине малко“.

**Това ви казах, за да имате мир в Мене.
В света скръб ще имате, но дерзайте.
Аз победих света.**

За да имате мир в Мене – за да постигнете духовна извисеност чрез Христовото Слово.

Аз победих света означава, че мъдростта в Словото на Христос може да победи човешките слабости.

Върви подире ми.

Приеми и осъзнай Учението, което ти давам.

ДУХЪТ НА ИСТИНАТА

Сините лъчи.

Аз съм Истината.

Глава на Твоето Слово е Истината.

В своята същност Божието Слово е истинно.

Основанията Му са на светите гори.

Истината е вложена в знанието, което е въплътено в Божието Слово.

Господ постави престола Си на небето.

Силата и властта на Бога се проявяват чрез човешкото съзнание. Божията Любов, Мъдрост и Истина имат стойност, ако ги е възприело човешкото съзнание. Бог царува в съзнанието на човека. Това означава Господ постави престола Си на небето.

Простира небесата като опона (шатра).

Човешкото съзнание е призвано да бъде Съидейник (опора) на Великото Съзнание, на Бога, за реализацията на Неговия Промисъл.

Простира небесата като шатра означава, че Неговото съзнание стои като светла закрита над човешкото съзнание. Връзката между тях е вечна и неразривна.

Дойдете да възлезем на гората Господня.

Да възлезем на гората Господня ще рече: да направим възможното за усвояване на Божието знание.

И ще ни научи пътищата Си.

Ще опознаем Божиите закони, ще възприемем Правилата на Живота.

И ще ходим в стезите Му.

Ще прилагаме в живота си Божието знание. Така ще следваме пътя, определен от Бога за духовното развитие на човека.

***Пътищата и са пътища приятни
и всичките и пътеки – мир.***

Вярата в Бога носи мир, създава благозвучието в човешкото възприятие – безпристрастно, непреднамерено възприемане на Живота и Всичко в света.

***Защото е Велика благодтта Му
и желателна красотата Му.***

Велика благодт – Идеята за всеопрощаващата сила на Божията Любов.

Желателна красотата му – изява на стремежа към съвършенство.

***Следователно, братя, което е
истинно, което е честно, което е
праведно, което е чисто, което е
любезно, което е доброхвално, ако
има някоя добродетел, това размишлявайте.***
Призив за духовно-нравствено усъвършенстване.

***Колко са прекрасни върху горите
нозете на Оногова, Който благовества
и проповядва мир!***

Красиво и силно е словото на онзи, който в проповедта си се опаня на Божието Слово. Той е носител на благородното знание, което носи мир на хората.

***Събуди се, събуди се, облечи се
в грехите на великолепието си.***

Опознай истината за Живота. Тя ще пробуди съзнанието ти. Пробуденото съзнание гради ценностната система на човека (***грехите на великолепието***).

Очите ти ще видят царя в красотата му.

Ще възприемеш Божията Мъдрост в нейната пълнота.

***Ето колко е добро и колко е угодно
да живеят братя в единамислие.***

Духовно единение върху основата на Божията идея за

мир.

***Да увардите единството на Духа
в свързката на мира.***

Блажени миротворците.

Миротворците – хората, възприели във висша степен Божията Любов, Мъдрост и Истина. Блажени, защото със своето отношение към света те внасят уравновесеност на силите и благотворство в общуването.

Вкоренени и назидавани в Него.

Вкоренени – опознали и възприели своя Божествен произход;

назидавани в Него – усвоили истината за справедливостта като основно правило в живота.

***Ще туря основанията ти от
сапфири и забралата ти – от ахат,
и всичкото ти ограждение –
от избрани камъни.***

Ще ти дам добродетелите, които да имаш като скъпоценно богатство, за да ги използваш в развитието си.

***Красна на възвишението,
радост на всичката земя
е гората Сион.***

Благородство и радост (светлина) носи на съзнателната човешка същност Божието знание.

***Възвождам очите си към горите,
от гдето ще дойде помощта ми.***
Търся морална подкрепа в Божието Слово.

***Помощта ми е от Господа, Който
направи небето и земята.***

Осъзнато възприемане на Божията Любов, Мъдрост и Истина.

Ще ходя в истината Ти.

Самоопределение. Доброволно избраният път на Божията Истина.

Да ходим благопристойно.

Да възприемем с благоразумие Правилата на Живота.

Научи ме, Господи, пътя Си.

Изявено желание за духовно усъвършенстване.

**Проводи виделината и истината Си –
те да ме водят.**

Желание за просвещение чрез Божията Истина за живота.

**Кой ще обитава в Твоята скиния?
Кой ще живее в светата Твоя гора?
Който ходи в незлобие и който
прави правда, и който говори истина
от сърцето си.**

Твоята истина пребъдва вовеки.

Твоите съвети изначала са

верни и истинни.

**Стойте, прочее, препасани с истина
през чреслата си.**

Утвърждаване на добродетелната основа на човешката гуша и приемане на истината като ръководно начало за духовно-нравствено израстване на личността.

**Вземете щита на вярата и меча
на Духа, който е Словото Божие.
И във век пребивават всичките
съдби на правдата ти.**

Вечна е силата на Справедливостта. Тя гради във времето.

**В начало бе Словото
и Словото бе у Бога.**

Истината за сътворението на Живота. Потвърждение за Божествения произход на всичко сътворено. Божията Мисъл (Слово) е първичната структурна единица на Сътворението. Неговата Мисъл, Неговата Идея създават Живота, Пространството и Времето. Бог е Създателят. Той е архитект и изпълнител на широкомащабната Програма за Еволюция на Сътворението.

**Дал си знаме на онези, които ти се боят,
да се възвишават заради истината.**

Онези, които ти се боят, са хората, на които не им достига вяра, за да приемат Бога. На тях Той дава знание, чрез което те да получат духовна подкрепа по пътя към Истината.

Пътят на истината избрах.

Придай ни вяра.

Вярвам, Господи.

Приетата вяра в резултат на усвоената Божия Истина.

**Истината ми и милостта ми
ще бъдат с него.**

**Бъди верен до смърт и ще ти
дам венец на живот.**

Вярата в благородния Промисъл на Сътворението. Неотклонното, устойчиво отношение във възгледите на човека за живота; неговата последователност и системност в усвояването на новите знания са правила от Правилника на Живота. Те формират основните закони, които създават условията за успеха на всяко начинание (**венец на живота**).

Верен и истинен.

Добре, рабе добрий и верний,

влез в радостта на Господаря си.

Радостта на Господаря е удовлетворението от добре свършената работа, която носи добра печалба.

Да влезеш в радостта на Господаря, означава да имаш добър резултат от начинанията си, да достигнеш състоянието на удовлетворение от собствените си дела.

Тези думи са верни и истинни.

Правда от небето ще надникне.

Истина от земята ще прозябне.

**Праведен и прав е Той, Бог на
истината.**

Силата на Истината не допуска съмнение, а резултатът от нейното възприемане винаги е градивен.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Сини лъчи.

**Аз съм истината.
Законът чрез Мойсей бе даден,
а благодатта и Истината –
чрез Иисуса Христа.**

Силата на Бога бе проявена чрез Мойсей, а Любовта Му – чрез Иисуса Христа. Любовта облагородява Силата, а Истината утвърждава Любовта и носи свобода за съзнанието.

**А кога дойде Онзи,
Духът на Истината,
ще ви настави на Всяка Истина.
Духът на Истината,
Който от Отца изходи,
Той ще свидетелства за Мене.**

Пророчество за идването на Земята на Велика Светла Личност, която ще изпълни заръката на Бога да проповядва за установяване на Христовото учение като водещо начало за духовния напредък на човечеството.

**Вярата ви и надеждата ви
да са в Бога.**

Когато човек живее с вяра и надежда в Бога, получава духовна подкрепа, която му помага да живее с чисти помисли. Така човешкият живот се облагородява.

**Понеже сте очистили душите
си с послушанието на истината
чрез Духа за нелицемерно братолюбие,
възлюбете се усърдно един
други от чисто сърце.**

Духовната чистота е средството, чрез което се проявява любовта към ближния.

**Да ви сподоби Бог наш на призванието
и да изпълни всяко благоволение
на благодтта и всяко дело
на вярата в сила.**

Благословение за единение с Бога чрез благодт и
вяра за постигане на благородна творческа дейност.

**А според обещанието Му
очакваме нови небеса и нова земя, в
които живее правда.**

Обещанието на Бога е моралната подкрепа, която чрез
Своего Слово Той дава на всеки човек, приел Божията
Любов като основно правило в живота си. Новото небе
и новата земя ще създават точно тези хора, защото
Божията Любов и Божията подкрепа ще им помогнат да
създават новия живот – праведния живот, живота на
Справедливостта. Точно Справедливостта ще установи
новото небе (новите възгледи) и новата земя (новата
истина), **в които живее правда.**

**Следователно, братя, което е
истинно, което е честно, което е
праведно, което е чисто, което е
любезно, което е доброхвално – ако
има някоя добродетел и ако има
някоя похвала, това размишлявайте.**

Призив за духовно-нравствено усъвършестване.

**Има различия на дарбите, но
Духът е истият.**

Всеки човек на различно ниво проявява своите умения
и способности. Оттук успешното или неуспешното
участие в живота. Важна е силата на вярата в Светия
Дух, в Неговото проявление чрез човешката духовна
същност.

**Има различия на служенията,
но Господ е истият.**

Има различни религии, различни духовни учения, но
Господ е един и в Него е Истината.

**Освети ги чрез Твоята Истина;
Твоего Слово е Истина.**

Научи ги да живеят в мир, любов и справедливост.

Аз в тях и Ти в Мене;

Бог е в нас и ние сме в Него чрез Духа на Любовта, Който е съграждащата и жизнeутвърждаваща сила.

да бъдат свършени в едно.

Духовно единение за постигане на съвършенство в името на Божията Любов.

Върви подире Ми.

Следвай Божията повеля за Живот чрез Любов, за пряко приложение на Любовта в човешкия живот.

ДУХЪТ НА СИЛАТА

Виолетовите лъчи.

Със силата на Духа Божий.

***Господ постави престола Си на небето
и Царството Му владее над всичко.***

Силата на Духа Божий е силата на Проявлението. Това е съзидателната сила, първото и основно Проявление на Разума, Който твори.

Чрез частица от тази сила Бог присъства във всяко човешко съзнание. Затова: ***Господ постави престола Си на небето.***

***Царството Божие не е в слово,
но в сила.***

Царството Божие е в сила, защото чрез изявата на Божията воля се постига осъзнатото проявление на съзидателната сила. Волеизявата създава последователност и неотклонност на действията. В този смисъл говорим за Сила – Силата на устойчивото развитие, на Еволюцията.

Царството Божие вътре във вас е.

Идеята за добротворство и градивност е „въплътена“ във всяка човешка душа. Разбирането за наличието на благородно творческо начало у човека и желанието то да бъде изявено създава Царството Божие в човешкото съзнание.

Благостта ти ме възвеличи.

Способността на добродетелта да даде живот на Божественото, вложено в човешката душа.

А търпението да има дело свършено.

Смиреният духом.

За да се прояви търпението или смирението, е необходимо човек да притежава благоразумие и благородство. Търпението и смирението не трябва

да се свързват с безучастност и пасивност, защото те са резултат от разумно проявена воля в името на определена цел.

Защо кой презря деня на малките работи?

Добротворството се проявява в ежедневието чрез малките работи. Съществено важно е да прецениш кога и как можеш да сториш Добро. Малките работи са основа на великата идея за Живот чрез Любов. Чрез малките работи, чрез ежедневно внимание, уважение, морална подкрепа всеки човек създава условия да се прояви Любовта. За да се прояви Любовта, е достатъчно да желаеш Доброто на ближния си. Добро е всичко онова, което идва, за да създаде нов живот, светли чувства и благородни мисли. Самовъзвеличиият се не може да оцени стойността на Добротворството.

Не чрез сила, ни чрез крепост, но чрез Духа Ми говори Господ Саваот.

Бог говори на този, който съумее да създаде своя духовна връзка с Него.

И най-големият от вас да бъде вам слуга.

Най-знаещият, най-просветеният е призван да служи на човечеството.

Идете, известете на братята ми да идат в Галилея и там ще ме видят.

Необходимостта от пряка връзка между Учител и ученици. Тя винаги се осъществява с взаимното желание на двете страни. Може да бъде физически осъществена, но може не по-малко силно да се прояви в духовен план.

Чрез съвета си ще ме водиш и след това ще ме приемеш в слава.

Вярата на ученика в мъдростта на своя Учител. Съветът, който ще получи ученикът, ще допринесе за неговото духовно израстване, ще му помогне да придобие слава.

**Отдавайте на всички кому как-
вото сте длъжни: комуто почит,
почитта.**

Тук се говори за взаимното уважение като залог за създаване на нова култура в общуването.

**Ще преговарям славното великоление
на Твоето величество и
чудните Твои дела.**

Ще изучавам Божието Слово и ще следвам Твоя пример (**чудните Твои дела**).

**Славно и великолепно
е Неговото дело.**

Осъзнато отношение към Божиите дела. Пълно приемане от човешкото съзнание на Божията Любов, Мъдрост и Истина.

**Принесете Господу, синове на
силните, славата на Името Му.**

Принесете Господу ще рече: живеите и работете така, че да се прослави Бог чрез вашите дела. Принос към славата на името Му могат да направят синовете на силните, т.е. тези, които носят в съзнанието си Духа на Божията Мъдрост и Любов.

Свято и страшно е Името Му.

Непостижимо за човека е Неговото (Божие) съвършенство.

Бойте се Богу,

Респект, почитание, пълно осъзнаване на величието Му.

царя почитайте.

Законите спазвайте.

**Човек ще погледне към Създателя си
и очите му ще се взрат
към Святаго Израилева.**

Човекът ще възприеме своя Божествен произход и ще се устреми към създаване на Новия Живот на богатата и правдата.

***Блажен, който пригледва сиромаша:
в скръбен ден ще го избави
Господ.***

Бог възнаграждава добрите дела. Всеки, който е сторил добрина, е направил ценна инвестиция в своя живот.

***Който съхранява в живот душата ни
и не оставя да се клатят нозете ни.***

Бог е Този, Който чрез Своето Слово дава живот на душата ни, съхранява я чрез вложената в Словото Любов и Мъдрост, а всичко това придава увереност на човека.

Крепък, за да спасявам.

Крепкост получава този, който възприема с ума, с душата и сърцето си Божията Любов.

С Бога са сили.

Вярата в Бога винаги дава духовна сила, защото чрез вярата си човекът се приобщава към Бога. Но... всеки според вярата.

***Чрез Неговия Дух да се утвърдите
крепко във вътрешния човек.***

Чрез Духа Божий човек ще придобие съзнанието за своя Божествен произход. Вътрешният човек ще се утвърди, т.е. съзнанието на човека ще придобие силата на своята Божественост.

***Най-после, братя мои,
укрепвайте се в Господа и в силата на
Неговото могъщество.***

Когато човек приеме Господа като Създател и Творец, той осъзнава напълно Неговото могъщество. Или какво ще рече това? Когато човекът приеме Бога като Създател и Творец, той ще приеме и Законите на Сътворението като Правило в своя живот. Могъществото на Господа, това са Правилата, това са Принципите, Законите, върху които се крепи Сътворението.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Виолетови лъчи.

***Ето, давам ви власт да настъпвате
на змии и на скорпии,
и над всяка сила вражия;
и нищо няма да ви повреди.***

Вярата в Бога дава власт, дава увереност и сили за победа над човешките негъзи.

***Има някои от стоящите тук,
които няма да вкусят смърт,
докле не видят Царството Божие,
дошло в Сила.***

Стремекът към духовно усъвършенстване придава нов смисъл и ново съдържание на човешкия живот. Няма смърт за духа, който е в непрекъснато развитие.

***Удивляваха се на учението му,
защото Неговото слово беше с
власт.***

Словото му (на Христос) беше с власт, защото произлиза от Бога, от Неговата повеля за установяване на Любовта в човешките взаимоотношения.

***Що е това слово, Той с власт и
сила повелява на
нечистите духове и излизат?***

Когато Доброто има за своя морална подкрепа вярата в Бога и приема Неговата духовна Сила и Мъдрост, то побеждава злото (нечистите духове).

***А вие седете в Йерусалим, докле
се облечете със сила отгоре.***

Когато сами се потрудите за своето духовно усъвършенстване, тогава ще получите Божията подкрепа.

**От нине Син Человечески ще
бъде седящ отгясно на силата
Божия.**

Проявлението на Бога-Отец чрез Своя Син Иисус Христос.

**Силният ми стори величие и
свято е Неговото Име.**

Величието на Бога е в Неговата Любов, Мъдрост и Истина. Този, който ги усвои, ще осъзнае и величието на Бога.

**И пристъпи Иисус, та им говори
и рече: Даде Ми се всяка власт
на небето и на земята. Идете,
прочее, научете всичките народи
и кръщавайте ги в името на Отца
и Сина, и Святаго Духа.**

Заръката на Христос народите да приемат Новото учение.

ДУХЪТ НА БЛАГОДАТТА

Аметистовите лъчи.

Благодатта на Господа нашего Иисуса Христа.

Благодатта на Господа Иисуса Христа е онази красива, силна и истинска реалност, която предстои да бъде постигната. Истинската Божия благодат все още не е докосната дори. Защо? Защото, за да има Божия благодат, трябва преди всичко човечеството да е постигнало изпълнен с Любов и основан върху истината Живот, който да се проявява чрез Мъдрост, благоразумие и да съгражда справедливо общество.

Когато казваме „благодатта на Господа Иисуса Христа“, трябва да знаем, че говорим за Неговото учение, което може нравствено да обнови човешкото общество. Благодатта на Господа е Идея, Учение и Препоръка за високонравствен живот. Без Любов и нравственост няма и не може да има, не може да бъде постигната Божията Благодат.

Бог иска да се спасят всички човеци.

Учението на Господа Иисуса Христа е предназначено за „всички човеци“, без разлика на тяхната религиозна принадлежност и етнос. Всеки човек е Божие творение и носи в своята духовна същност възплътена Идеята на Бога за доброжелателност и добронамереност. В този смисъл всеки човек е съществено важна част от цялостната система за проявление на Живота. Всеки човек има своето предназначение и конкретна значимост за изпълнението на Божия Промисъл за Живот чрез Любов.

И който не се намери записан в книгата на живота, хвърлен бе в езерото огнено.

Всеки сам се записва в книгата на живота. Това ще

рече, че чрез своите мисли, чувства и действия, т.е. според постигнатото ниво на съзнание, човекът се вписва в рамките на макропрограмата на Създателя за установяване на благороден живот на планетата. Ако отделната личност е успяла да развие своето съзнание до толкова, че да се почувства като работник на Божията нива, т.е. съзнателно човек да прилага в живота Божията Любов, то значи този човек се е записал в книгата на живота.

Защо при тези условия? Защото чрез просветленото си съзнание човекът е съидейник и пряк сътрудник на Бога за претворяване в живота на Неговия Промисъл – Живот чрез Любов.

...хвърлен бе в езерото огнено означава, че този човек, който не се е ограмотил достатъчно, за да приеме и разбере основните правила на Живота, Законите, върху които е създадено Сътворението, ще бъде принуден да приеме ред изпитания, да преживее много трудности, за да постигне необходимото му просветление.

Огненото езеро, това е средата, която се проявява в резултат на неосъзнатите недостатъци в характера на човека и последователно допусканияте грешки. Така човек сам създава своя аг.

***Затова, понеже приемаме царство,
което се не колебае, трябва
да имаме благодатта, чрез която
да служим Богу благоприятно, с
почест и благоговение; защото
Бог наш е огън пояждащ.***

Царството, което се не колебае, е осъзнатият живот, изграден чрез справедливост, т.е. чрез Правда, Любов, Мъдрост и Истина.

...да имаме благодатта, чрез която да служим Богу благоприятно означава напълно осъзнато възприемане от всеки човек на своята лична отговорност; да служим Богу, като проявяваме в живота всички добродетели, които Той е вложил в душите ни.

След като сме приели царството, което не се колебае, което означава: след като сме приели да участваме в създаването на благороден живот, ние трябва да проявим

своите добродетелни качества, защото чрез тях най-правилно можем да служим на Бога, а това означава да работим за създаването на високонравствено, благородно общество. Ако се отнасяме към тази си отговорна задача с почит и благоговение, то означава, че сме отговорили с Любов на Божията Любов.

...защото Бог наш е огън пояждащ.

Той е **огън пояждащ** чрез проявената пречистваща и трансформираща сила на Своята Любов. Тази Любов „пояжда“, унищожава всичко старо и ненужно, което затлачва човешкото съзнание.

**И ще прекарам третата част
през огън.**

**И ще ги очистя, както се чисти
среброто.**

**И ще ги опитам, както се опитва
златото.**

Очистено седем пъти.

И ще прекарам третата част през огън означава, че човешкият дух ще трябва да премине през закаляващата битка между Доброто и Злото и да постигне своята нравствена свобода. Ако човешкият дух постигне своята нравствена свобода и в резултат на това самоопредели себе си като проводник на Светлите Сили, значи той е очистен, т.е. постигнал е правото да се нарече Божий служител.

Да бъдеш очистен като среброто, като златото, очистено седем пъти, означава да си преминал през всички изпитания, които изискват от тебе да изоставиш негативните качества, чрез които се проявява низшият дух, за да можеш да блестиш със силата на собствената си благородна природа, със същинската изява на твоето Божествено естество.

**Не се моля да ги вземеш от света,
но да ги опазиш от лукаваго.**

Не е важно да напуснеш света или да се отдалечиш от него, като се обречеш на аскетичен живот. Важното е да живееш в света и да приемаш с благоразумие предизвикателствата му.

***И ще бъдат Мои, говори Господ Саваот,
в онзи ден, когато Аз приготвя
скъпоценните Си.***

***Тогава те като камъни на корона
ще се увисочат на земята Му.***

И Господ ще се яви върху тях.

В онзи ден, когато Аз приготвя скъпоценните Си,
т.е. във времето, когато хората осъзнаят и възприемат
Божията Любов дотолкова, че тя да стане техният
начин на живот, те ще се ***увисочат на земята Му. И***
Господ ще се яви върху тях.

Тук от тези думи трябва да се разбира, че хората,
възприели Божията Любов като своя духовна същност,
ще бъдат чрез своя дух богоподобни, като дадат
възможност на Бога да се прояви чрез тях.

***И когато бъда Аз въздигнат от земята,
ще привлека всички при Себе Си.***

И когато моето съзнание възприеме Божията
Мъдрост, Любов и Истина, то ще премине на ново, по-
високо ниво в своето развитие, което ще ме въздигне
от земята, т.е. ще ме направи способен да надживея
гребнавостите на живота; и така с благородния си дух
ще привлека всички при Себе Си.

***Ето, Царят твой иде към тебе
кротък.***

Ето, Царят – Словото Божие, проявено чрез Иисус
Христос, Който дава на човечеството знание за
новия живот; Словото на Новата Култура, която дава
възможност на душите да изявят своята Божествена
същност.

***Вземете Моето иго на себе си и
научете се от Мене, защото съм
кротък и смирен на сърце; и ще
намерите спокойствие на душите си.***

Тук думата „иго“ трябва да се приеме в нейния
пряк смисъл „ярем“. В контекста, който разглеждаме,
бихме могли да приемем нейното значение като
приспособлението, което използвам, като нещото,
което ми помага, за да се изявя точно по-този начин.
Вземете Моето иго на себе си означава вземете моето

разбиране, моята житейската философия, които Аз съм си вменил, т.е. пътя, който Аз съм избрал. Ако приемете „Моего изго“, вие приемате определения начин, по който и чрез който да живеете. И тъй като Аз (Христос) **съм кротък и смирен на сърце**, чрез възприетото разбиране вие **ще намерите спокойствие на душите си**.

Не нам, не нам, Господи, а на името Твое дай слава.

Защото какво бихме били ние без Твоего Слово – без Мъдростта, Любовта, Истината и Правдата, на които ни учиш.

Пълно осъзнаване на значението, което има Божието знание за еволюцията на човешкото съзнание.

Блажени кротките.

Кои са кротките? Това са хората, способни с благоразумие и доброжелателство да възприемат всичко в живота. Кротките са хората, които имат разбирането за необходимостта от толерантност към другите; хората, които знаят как да приемат другото мнение. Кротък е човекът, който носи в сърцето си силата на Божията Любов и в съзнанието си волята за благоразумие. Блажени са кротките, защото имат спокойствието и любовта на възвишената душа.

И тъй, бъдете съвършени и вие, както е съвършен Отец ваш, Който е на небеса.

Стремежът към съвършенство допринася за формирането на нравствена чистота и възвишеност, а това е цел, смисъл и съдържание на човешкия живот. Стремежът към съвършенство е най-правилният ориентир на човека по пътя му към Бога.

Защото, ето, Царството Божие вътре във вас е.

Царството Божие е вътре в човешката душа, защото, създавайки човека, Бог е вложил в него всички необходими качества, за да може той в живота си на земята да се учи и да се усъвършенства.

**Защото Аз съм Бог, а не човек,
Свят Всред тебе.**

Необходимостта от осъзнаване на Божията Святост от човека.

**Господ има престола Си на небето.
И като Го видяха, поклониха Му се.**

Божият престол се намира в човешкото съзнание. Ако Бог завладее човешкото съзнание, той – човекът – постига владение над цялата Вселена.

**В онзи ден пет града ще има в
Египетската земя, които ще говорят
ханаанския език и ще се кълнат
в Господа на Силите.**

**Но в дните на гласа на седмия
ангел, когато затръби, тогази ще
се извърши тайната Божия.**

В тези няколко стиха се говори за времето, когато ще е необходимо да се уравни съотношението на силите между Доброто и Злото, на Светлината и Мрака. Пет града ще има в Египетската земя, които ще говорят ханаанския език и ще се кълнат в Господа на Силите, тоест малко ще са хората, които ще имат едномислие и вяра в Господа, затова ще се извърши тайната Божия. Бог чрез Своята Любов, Мъдрост и Сила ще помогне на човечеството да преодолее застоя в своето духовно развитие. Алхимия на човешкото съзнание (тайната Божия) – духовна трансформация на човешкото съзнание чрез проникналите в него пет Велики добродетели.

**А ти, кога се молиш,
влез в скришната си стаичка
и като си затвориш вратата,
помоли се Отцу твоему, Който е в тайно,
и Отец ти, Който види в тайно,
ще ти въздаде наяве.**

Отец ви знае от що имате нужда.

Чрез молитвата като средство, чрез което работи и се въздига човешкият дух, хората трябва да потърсят и възстановят духовната си връзка с Бога.

Отец знае от какво имате нужда – Бог знае какво

е вложил в човешката гуша и очаква тя да се пробуди, за да може Той да я подкрепи по пътя на нейното усъвършенстване.

**Но търсете първом Царството
Божие и правдата неговa; и тогава
всичко друго ще ви се приложи.**

Потърсете най-напред Божието Слово и чрез вложената в него Любов и Мъдрост, чрез истинността и знанието, на които то е носител, всичко ще ви се приложи.

**Повика го Бог отсрeд кѣпината
и той рече: Ето ме. И рече му:
Слушай! Изуй обувката от нозете си,
защото мястото, на което стоиш,
земя е свята.**

Бог призовава човека да осъзнае светостта на Сътворението.

**В онзи ден ще бъде груп от
Египет* към Асирия**.
И асирийците ще дойдат в Египет,
и египтяните – в Асирия.
Египтяните с асирийците ще служат
Господу.**

В тези няколко стиха се говори за времето, когато човек ще осъзнае необходимостта да извърви пътя към себе си. Тогава човешкият ум ще овладее страстите на плътта. Ум и тяло в единение ще могат да служат Господу. Но...

В онзи ден Израил* ще бъде трети
с египтянина и асириеца; благословение
всред земята ще бъде,
защото Господ на Силите ще ги
благослови и ще рече:
Благословен Египет – людетe Мои,
и Асирия, делото на ръцете Ми,
и Израил – наследие то Ми.
Ще ви избавя и ще сте благословени;
не бойте се: нека се укрепават ръцете ви.
Народ свят.**

Светиня Господу.

**И аз славата, която Ми даде,
дадох я тям; да бъдат едно, както
сме Ний едно: Аз в тях и Ти в Мене;
да бъдат свършени в едно.**

Тук вече са заедно умът, тялото и духът. Човекът е заживял в пълна хармония и е постигнал мир със себе си и с Бога. Тук мисли, чувства и действия вървят в една посока и човекът е постигнал единение с Бога.

**И свършиха се небето и земята,
и всичкото им украшение.
И свършил беше Бог в седмия ден
делата Си, които направи; и почина си в
седмия ден от всичките Си дела.
И благослови Бог седмия ден
и освети го.
И видя Бог, че беше добро.**

Постигната е пълна реализация между Замисъл и действия. Удовлетворението като закономерен резултат от добре извършената работа.

* Египет – физическият човек.

** Асирия – умственият човек.

*** Израил – духовният човек.

**И тъй, да пристъпваме с гръзнование
към престола на благодатта,
за да приемем милост и да
намерим благодат за помощ във
време на нужда.**

Да пристъпваме с гръзнование към престола на благодатта – ще рече без страх и колебание човек да се възползва от условията, които Бог е създал за живота на земята, и когато знае какво иска и към какво се стреми, ще получи и Божията подкрепа – **благодат за помощ във време на нужда.**

**Аз Те прославих на земята;
свърших работата,
която ми даде да върша.
Сега биде спасението и силата,**

***и царството на Бога нашего,
и властта на Христа Негов.***

Със Своя живот и жертвостопаност Иисус Христос е изпълнил дълга към Отца Си. Той е показал чрез живо приложение силата на Любавта. Сега биде спасението и силата, което означава, че след стореното от Него човекът има примера и правилната ориентация за своя начин на живот. Създадени са условията за възприемане и приложение на Божията Любав (царството на Бога нашего и властта на Христа Негов).

***Ако държите Моите заповеди,
ще пребъдете в любовта Ми;
акто съм Аз държал заповедите на
Отца Си и пребъдвам в
Неговата любов.***

Ако държите Моите заповеди, т.е. ако хората се ръководят от основните правила и препоръки, които изграждат Христовото учение, ще създадат живота на Новата култура, живота, в който царува Любавта.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Аметистови лъчи

***Който е най-малък между всинца ви,
той ще е голям.
Най-големият от вас да бъде
вам слуга.***

Най-малък между всинца ви е просветеният човек, който си служи с Божественото знание. Той е човекът, направил връзка между своето и Великото Съзнание, затова в същото време е и най-големият, най-великодушният, който може да приеме да бъде слуга на другите. Служенето е проява на Божественото у човека. То се свързва с човешкото благоразумие и човеколюбието.

**Който възнесе себе си,
ще се смири;
и който смири себе си,
ще се възнесе.**

Който възнесе себе си ще рече: който усвои Божественото знание, той ще постигне смирение.

Смиреният ще се „**възнесе**“ чрез новата култура, която ще навлезе в неговия живот. „**Ще се възнесе**“, защото неговата духовна същност ще бъде вече на ново, по-високо ниво.

**Дойде по внушението на Духа в
Храма.**

Светият Дух води човешкото съзнание по пътя към Бога.

**Видяха очите ми Твоего спасение.
Вярата в Христовото възкресение.**

**Едно е потребно; а Мария избра
добрата част, която няма да се
отнеме от нея.**

Мария е предпочела вместо да се занимава с домашната работа, да слуша Словото на Христос. Тя е придобила Божествено знание, добрата част, която няма да се отнеме от нея.

**Остани с нас, защото е привечер
и денят превали. И Той влезе
да остане с тях.
И като седна с тях на трапезата,
взе хляба и благослови, и преломи,
и даваше им. И тям се отвориха очите
и познаха Го.**

**Свързката на съвършенство.
Върви подире ми.**

Христовата водеща роля за опознаването и възприемането на Мъдростта и силата на Духа в Божието Слово. Чрез Неговото всеотдайно служене и любовта на Неговите ученици е постигната свързката на съвършенството.

Върви подире ми – следвай Учението за Божията Любов.

ДУХЪТ ХРИСТОВ

Диамантовите бели лъчи.

Който развързва седемте печата.

Който е способен да постигне свободата, която дава Истината.

Отваря седемте очи;

Придобива знание за връзката на Седемте Божи духове с живота.

прораства седемте рогове;

Създава условия за утвърждаване на Божията Любов, Мъдрост и Истина.

държи седемте църкви;

Ръководи човешкия ум в опознаването на Божието Слово.

образува седемте звезди;

Съзнателно работи за възприемане на Божието знание от човешкото съзнание.

запалва седемте светилника;

Проявява придобитото Божие знание.

освещава седемте дни;

Чрез Божието знание човешкият ум осъзнава Истината за сътворението. Чрез осъзнатата истина умът може да възприеме в пълнота Божията Любов и Мъдрост.

Освещава седемте дни – приема с благодарност Божието знание.

Разпраща седемте духове.

Проявление на волята на Бога за праведен живот на земята.

Съединява всичко в едно цяло.

Духовно единение в името на Божията воля.

Образува Божественото съзвучие на големите и малки светове.

Приобщаване на човешкото съзнание към Великото Съзнание.

Разпределя отредените блага.

Установяване на справедливостта като принцип на съграждащия се живот.

Води към Божественото Сърце на Любовта.

Възприемането на Любовта като основна причина за сътворението на живота.

Оживява и създава;

Събужда и развива творческото начало.

произвежда и ражда;

Проява на силата на новия творчески дух.

обогатява и украсява;

милва и утешава; благославя и

озарява. Весели всичко живо;

осветява и умъдрява. Събира знанието;

прави да прозябне всичката

Божия Любов, Мъдрост и Истина.

Проява на усвоената Божия Любов.

Господ благоволи да Го предаде

на биене и на страдание;

Господ благоволи да предаде Иисус на изпитание, изпитание за Неговата идеяност, за любовта Му към Бога и човека.

когато гадеш душата Му приношение

за престъпление, ще види семе,

ще продължи дните Си и

Волята Господня

ще благоуспее в ръката Му.

Когато срещу човешкото неверие и безотговорност (престъплението) поставиш Христовата Любов, тогава

игва осъзнатото отношение към живота и човешката Воля възприема Божията Воля.

**Ще види плода от труда
на душата Си и ще се насити;
праведният ми раб ще оправдае
мнозина чрез опознанието Си,
защото Той ще се натовари с
беззаконията им.**

**За то ще Му дам дял с големите
и със силните ще раздели корист,
защото предаде Себе Си на смърт и
с престъпници се счете; и Той взе
на Себе Си греховете на мнозина и
ще ходатайства за престъпниците.**

Христос, осъзнал Своята Божественост, е готов на саможертва в името на Любовта към ближния.

Христос – вигелина на света.

Христовото Слово носи истината за значението на справедливостта и Любовта в човешкия живот. В Него се съдържа истината за Божествения произход на живота.

**Така да просветне вашата вигелина
пред човеците, за да прославят
Отца вашего, Който е на небеса.**

Учението за Любовта, което проповядват апостолите, да достигне до съзнанието на хората като просветление. Когато се прояви любовта между хората, те ще възлюбят Бога и чрез Любовта си ще го прославят.

**Ето, народ много, който никои
не можеше да изброи, от всичките
колена и племена, и народи, и езици,
които стояха пред престола и
пред Агнето, облечени в бели дрехи,
и държаха финикови вейки в ръце.**

Хората, възприели Божията Любов, имат готовност да живеят в мир.

Ето, беше поставен престол на небето

**и на престола имаше някой седнал.
И показа ми чиста река от вода
на живот, бистра като кристал,
която изхождаше от престола на
Бога и на Агнето.**

Небето, това е проявената духовна сила на Великото Съзнание, на Бога; престолът – властта на Справедливостта (на Бога) и на Любовта (на Агнето). От тази власт произтича праведният живот (чистата река от вода на живот, бистра като кристал.)

**И, ето, в сред престола
и четирите животни
и в сред старците Агне стоеше.**

Четирите животни са символи на пробуждащото се човешко съзнание. Те са в сред престола, което означава, че са в пряка връзка с Бога. Чрез Старците се проявява Божията Мъдрост, чрез Агнето – Божията Любов.

Ето Агнеца Божий.

Божията Любов над всичко.

**Аз ще доведа раба си Отрасъла.
Защото ето камъка, който
турих пред Иисуса; върху единия
този Камък има седем очи; Аз
ще начертая начертанието му,
говори Господ Саваот.**

Аз ще дам възможност на този, който духовно се развива (Отрасъла) чрез Иисус да приеме Божието знание за живота (камъка).

**Не сте ли прочели вие нито
това писание: Камъкът, който
отхвърлиха зидарите, той стана
глава на ъгъла; от Господа бе
това и чудесно е в очите ни.**

Отхвърленото Божие Слово (камъкът) създава новия свят (глава на ъгъла) и новото съзнание, възприело вече Божията Любов (чудесно е в очите ни).

**За то така говори Господ Йехова:
Ето, полагам в Сион основание,**

**камък – Камък избран, скъпоценен,
крайъгълен, основание твърдо;
който вярва в Него, няма да се посрами.
И ще туря съдбата правило и
правдата – мерило.**

Божието знание (крайъгълен камък) е твърдото основание, което определя праведния живот.

Съдбата правило – предопределеността, която произтича от правилното или неправилното изпълнение на Божиите закони (универсалните вселенски закони), и десетте Божии заповеди, които формират нравственото поведение на човека.

Правдата да е мерило – въвеждането на справедливостта в човешкото общество.

**И тъй, вий, които желаете да се
приближите до този Камък,
отхвърлете всяка злоба и всяка лъст,
и лицемерие, и завист и всяко одумване.**

Необходима е нравствена чистота и сила, за да може човек да възприеме Божието учение за Любовта.

Чрез Божието Слово (камък жив и драгоценен), което учи на Любов и Мъдрост, **вие, като живи камъни, зидете се на дом духовен.** Тоест чрез усвоеното знание от Божието Слово хората се превръщат в светли същества, които съграждат своя нов духовен живот.

**Пожелайте, като новородени младенци,
чистото словесно мляко,
с него да порастете, понеже Вкусихте,
че „Господ е благ”.
При Когото идвайте като при камък жив,
от човеците отхвърлен,
а от Бога избран и драгоценен.
И вие, като живи камъни,
зидете се на дом духовен,
на свещенство свято, да принесете
жертви духовни, благоприятни Богу
чрез Исуса Христа.**

Чрез тези стихове се запознаваме с Божията заръка да използваме Словото Божие, като най-ценния източник, който може да ни даде необходимото

знание за правилен живот. А кой е правилният живот разбираме от препоръката **и вие, като живи камъни, зидете се на дом духовен**, което означава чрез своя начин на живот хората да имат стремеж към създаване на благородно общество, общество на висшата справедливост, основано върху проявената чрез душите им Божия Любов. Но хората ще бъдат **живи камъни**, ако поддържат пряка и чиста връзка с Бога, Когото трябва да възприемат като **камък жив**, защото само така ще осъзнаят Неговата духовна сила и непоколебимост в стремежа Му към добротворчество. Едва след като са допуснали Божията благородна сила да просветли и укрепи съзнанието им като **свещенство свято**, хората ще са в състояние да принесат **жертви духовни, благоприятни Богу чрез Исуса Христа**. Тоест източникът – пътят и средството за опознаване и проявление на Божията Любов, Мъдрост и Истина, е Учението Христово.

**И чух глас голям от небето, който казваше:
Ето Скинията Божия с човеците,
и ще се засели с тях;
и те ще бъдат люде Негови,
и сам Бог ще бъде с тях – техен Бог.**

Сговорчивостта между Бога и хората като резултат от възприетата от човешкото съзнание Божия Любов.

**И рече Бог: Поставам дъгата Си
в облака и тя ще бъде белег на
завета между Мене и земята във
вечни родове. И ще помена завета
Си, който е между Мене и вас, и
между всяко одушевлено животно
от всяка плът.**

Завещавам ви хармонията между световите като белег на вечния мир и съвършенство в отношенията между Бога и Неговото творение.

**Ето, Аз съм Господ, Бог на всяка плът.
Наближи Царството Небесно.
И видях, и чух глас от много
ангели около престола и животните,
и старците; и числото им беше**

тми на тми и тисящи на тисящи.

**И казваха с глас голям: Достойно е Агнето,
закланото, да вземе сила и богатство,
и премъдрост, и крепост, и почест, и слава,
и благословение.**

Преклонение и благоговение пред Господа Иисуса Христа от всички светове. Приемане на Неговото учение като водеща духовна сила за човечеството.

**И всяко създание, което е на
небето и на земята, и под
земята, и колкото са в морето,
и всичко, що е в тях, чух, че казваха:
На Тогози, Който седи на престола,
и на Агнето да бъде благословение и
почест, и слава, и държава во веки веков!**

Проникновената сила на Божието знание (на небето – свръхсъзнанието, на земята и под земята – съзнанието, в морето – подсъзнанието), тоест неговото пълно осъзнаване и възприемане от всяко създание.

Проникновената живототворяща сила на Божието знание се проявява на всички нива на съзнанието.

**Свят, свят, свят Господ Бог
Вседръжител, Който бе и Който е,
и Който ще бъде.**

Истинят Вчера и днес, и во веки.

Възприемане и утвърждаване на Бога като вечна ръководеща сила на живота.

**Благодарим Ти, Господи Боже
Вседръжителю, Който си, Който
си бил и Който ще бъдеш, защото
си приел голямата Си сила и
възцарил си се.**

Осъзнаване на съзидателната сила на Творението.

**И след това видях и, ето,
на небето се отвори храмът
на скинията на свидетелството.**

Установяване на истината за Бога в човешкото съзнание.

**И отведе ме духом на една гора,
голяма и висока, и показа ми града
голям, светия Йерусалим,
който слизаше из небето от Бога;
имаше славата Божия и
светлостта Негова бе подобна на
драгоценен камък, както камък яспис,
прозрачен като кристал. И градът –
от чисто злато, подобно на чисто стъкло.**

Чистотата и светостта на духовния живот, който произлиза от Бога. Новият живот, създаден върху добродетелна основа (светият Йерусалим).

**И основанията на стените градски
бяха украсени с всякакви драгоценни
камъни: яспис, сапфир, халкидон,
смарагд, сардоникс, сардий,
хрисолит, вирил, топазий, хрисопрас,
яконт, аметист.**

**И дванадесетте порти бяха
дванадесет бисера.**

Основните проявления на духовния живот, който произлиза от Бога, се предопределят от пряката работа с добродетелите (всякакви драгоценни камъни).

И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера.

Дванадесетте апостоли, чрез които Божието Слово отива до хората.

**И храм не видях в него;
защото храм негов е Господ Бог
Вседръжител и Агнето.**

Храм негов е Божието Слово, чрез което е установен праведният живот.

**И градът нямаше нужда от
слънце, нито от луна да светят в него,
защото славата Божия го осветяваше
и светилото негово е Агнето.**

Славата и светостта на Христовото учение.

**Блажени, които изпълняват
Неговите заповеди, за да имат власт**

**над дървото на Живота и да
влязат през портите на града.**

Дървото на живота – това е системата от Правила, които определят закономерностите на Сътворението и неговото правилно развитие. Този, който познава Правилата и се съобразява с тяхното изискване, има власт над дървото на живота, т.е. има свобода на своите действия. Той може да влезе през портите на града, което означава, че правилно разбира Живота и ще съдейства за неговото развитие.

Всяко нещо – от най-малкото до най-голямото, може да съществува при определени условия, което ще рече според правилата, които гарантират неговото съществуване. Бог, като е създал Вселената, е създал и Правилата, Законите, които определят нейния нормален живот. Човечеството упорито отказва да приеме тази истина, която е стара колкото светът. Оттук и противоречията с Природата, които само доказват човешката безотговорност и неграмотност по въпроса.

**Едно просих от Господа, това
ще търся: да живея в дома Господен
във всичките дни на живота си.**

Да живея в дома Господен – трябва да се разбира като живот в света на Божията Любов, Мъдрост и Истина.

**Поръси ме с исоп и ще бъда чист.
Умий ме и ще стана по-бял от сняг.**

Желание и готовност на човешката гуша за възраждащ духовен живот.

**Който победи, той ще се облече
в бели дрехи.**

Чрез Божията Любов, Мъдрост и Истина човек постига святост.

**На тогози, който победи, ще му
дам да яде от скритата Манна.
Аз имам ястие да ям, което вие
не знаете.**

Истинното, същинското знание е предопределено за силните духом.

**Ако чуе някой гласа Ми и отвори
вратата, ще вляза при него и ще
вечерям с него, и той с Мене.**

**Ще му дам бяло камъче и на
камъчето – име ново написано,
което не познава никой,
освен който го взема.**

Общуването с Христовото Слово.

Ще му дам бяло камъче – ще му дам светлото чисто
знание на Божията Любов и Мъдрост.

... на камъчето ново име написано – духовното
предназначение, което открива за себе си този, който
общува с Христовото Слово.

**Стани, свети, защото светът
ти дойде и Славата Господня
изгря на тебе.**

... защото светът ти дойде – защото твоят
вътре-шен свят, тоест твоето разбиране за живота,
вече е осъзнатата Божия Любов. Чрез Божията Любов,
която ти си проявил, Славата Господня изгря(ва) на
тебе, което ще рече, че си спечелил човешката любов и
благодарност.

**Събуди се, събуди се, облечи се в
грехите на великолепието си.**

Пробуденото съзнание достига нови духовни висоти.
По пътя на своето израстване то изгражда ценностната
си система – облеча грехите на великолепието си.

**Святиния Господу.
Защото ме облече в одежди на
спасение, загърна ме в мантия
на правда.**

Защото ме научи как да живея – даде ми вяра и любов
и ме въведе в света на Истината.

**А търпението да има дело съвършено,
за да бъдете съвършени и цели,
без никакъв недостатък.**

Овладяването и усвояването на добродетелите,
които изграждат съвършенството на човешкия дух.

И ще те облека в светли грехи.

Ще получиш просветление за своя духовен живот.

**С чистотата на твоите ръце
ще бъда спасен.**

Светлото, благородно Божие Слово приобщава човешката душа към Бога. Така човек изгражда добродетелната основа на своя живот и постига спасение за душата си.

**Отворете ми вратата на правдата:
ще вляза в тях и ще прославя Господа.**

Стремеж към справедлив живот. Проявената чрез човешките дела справедливост прославя Господа.

**Отворете портите и ще влезе
праведният народ, който пази
истината.**

Дайте Божието Слово на хората. Този, който е съхранил добродетелната основа на своята душа, ще го възприеме.

**Ето, нозете ни стоят извътре
на Твоите врата.**

Усвояване на Божието Слово.

**Възвишете, врата, главите си
и възвишете се вие, вечни двери,
и ще влезе Царят на славата. Кой
е Той, Цар на Славата? Господ на
Силите, Той е Цар на Славата.**

Стремете се към Божественото знание, за да опознаете Законите на Сътворението. Господ на Силите, Царят на Славата, това е Божието знание за Живота.

Господ е в светия Си храм.

Истината за Живота се съдържа в Божието знание. То е въплътено в Божието Слово – храма Божий.

Мълчете пред Мене.

Друга истина няма.

**Не знаете ли, че сте храм Божий
и Дух Божий живее във вас?**

Човек трябва да приема себе си като Божие творение, създадено да съхранява Божия Дух и да се проявява чрез Него.

Човешката гуша е носител на всички добродетелни качества, които са необходими, за да се изяви чрез нея Бог.

**Ще ходя с незлобието на
сърцето си в сред дома си.**

Ще проявявам добродетелите, на които съм носител в живота си.

**Яви чудните Си милости, Ти,
който с десницата Си спасяваш,
който се надеят на Тебе!**

Желание и стремеж за пълноценно възприемане и опознаване на Божието знание.

**Аз с правда ще видя лицето Ти:
ще се наситя от вида Ти,
когато се събудя,**

Тоест когато човек постигне необходимите способности за съзнателна работа с Божието Слово, тогава истински опознава Бога.

ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ

Бели лъчи

**Чисто и непорочно благочестие
пред Бога и Отца е това:
да прегледва сирачетата и
вдовиците в утеснението им
и да пази себе си неосквернен от света.
Всинца ний от Неговата пълнота
приехме и благодат за благодат.**

**Да почнем от началното учение Христово
и да се водим към съвършенството.**

**Пристъпихме до гората Сион
и до града на Бога Живаго,
небесния Йерусалим, и до безчетни
ангели, при тържеството и
църквата на Първородните,
които са написани на небеса,
и при Бога, съдника на всичките,
и при духовете на праведните,
които са стигнали до съвършенство.**

Потърсихме Божието Слово и Живота, който то създава – духовния свят на Светлината (гората Сион, небесния Йерусалим).

Постигнахме съзнанието на Първородните – тези, които Бог е създал като ангелски същества. Със своята нравствена чистота първообразът на съвременния човек е бил част от духовните светли сили във Вселената.

Тържеството и църквата на Първородните означава дейният духовен живот.

Бога, съдника на всичките – проявената сила на Вселенските закони, които определят правилния начин на живот: живот, при който не се стига до противоречие с установените правила за неговото развитие, за неговата еволюция.

**Законът не доведе нищо в съвършенство,
а става привеждане на една по-добра надежда,
чрез която се приближаваме при Бога.**

Сам по себе си Законът не може да приобщи човека към Бога. Законът е система от правила, които имат връзка с човешкия ум и работят с него за създаването на живот, който подкрепя, а не уронва съществуването и развитието на Сътворението.

Законът със своето съществуване се грижи за материалната част на Творението, а чрез прякото си проявление работи за духовната част на Живота. Той развива и изгражда духовно-нравствената основа на човешкото съзнание. Значи, в първия случай говорим за написания Закон, който представлява вид информация за човешкия ум, и след това за проявения Закон, който е

резултат от осъзнаването на силата, която притежава Законът.

Осъзнаването на силата, която носи Законът, поражда надеждата, „една по-добра надежда, чрез която се приближаваме до Бога“. Защо? Защото в процеса на осъзнаване силата на Закона човек достига до Мъдростта, Любовта и Правдата, чрез които Бог твори. Като се запознае с тях, той се приобщава към Бога.

***Словото на заклеването, което
е след закона, постави Сина,
Който е свършен във век.***

Словото на заклеването – Словото на Христос, Неговото учение, е духовната сила, която може да трансформира човешкото съзнание. Тази духовна сила работи на квантово ниво. Фино-енергийното въздействие, което може да окаже Христовото Слово, приема свойството на алхимично средство. Великата алхимия, чрез която се проявява Христовото Слово, може да даде на човешкото съзнание сила на Божествено проявление. Затова Словото на заклеването е след закона, защото е необходимо време за човешкото съзнание да възприеме свършенството на Христовото Слово и тогава вече познатото (Законът) става осъзнато.

Облагороденото чрез Христовото Слово човешко съзнание може правилно да си обясни Закона и да възприеме вложената в него Божия Мъдрост.

***По Своята Си милост Той ни
спаси с окъпването на възраждането
и с подновението от Духа Святаго,
Когото изля обилно на нас
чрез Иисуса Христа,
Спасителя нашего.***

Чрез Своя Жив Пример за любов към ближния и своето Слово Иисус Христос стана проводник на Светия Дух – благородната сила, която възражда човешкото съзнание.

***Като съм уверен в това, истото,
че оня, който е начал във вас
доброто дело, ще го свърши
даже до деня Иисус Христов.***

Оня, който е начал във вас доброто дело – Духът

Христов, ще помогне на човешкото съзнание чрез силата на Божието Слово и вложената в него Любов и Мъдрост да постигне своето духовно издигане до нивото на пълна осъзнатост за общението на човека с Бога.

**Благодатта на Господа
нашего Иисуса Христа да
бъде с всички вас.**

Амин.

* Седемте звезди, седемте очи, седемте духове, седемте светилника, седемте църкви – всичко това, свързано с числото 7, означава, че носи Идеята за проявлението на Божията воля в Живота. 7 е олицетворение на проявената Божия воля. Много е важно, когато човек приеме определена идея, свързана с неговото развитие, тя да бъде изявена чрез присъствието на Божията воля у човека. Да присъства Божията воля у човека, означава да възприеме човешкият ум съответната идея като потребност за своето духовно развитие.

7 носи още идеята за пълното проникване на духа в материята, защото това число съчетава в общия си сбор 3 и 4, което съответно означава дух и материя. 7 носи идеята за Божествената сила на проявлението точно заради пълното проникване на духа в материята, което означава, че всичко създадено става върху основата на субстанциалната реалност. Замисълът (духът) и основата, чрез която Той твори (материята), имат своето общо проявление като енергийно-информационната среда на Вселената. Тази среда представлява енергията, която насища пространството и му придава живот. Тя е проникната от силата на Духа на Съзиданието, а това е Светият Дух. Той е Този, Който твори, но прави това чрез 7-те звезди, 7-те църкви и 7-те светилника, защото първо трябва да натрупа и усвои познанието (звездите), да му създаде условия и ръководство за проявлението (7-те църкви) и да активизира проявата на познанието, т.е. да запали светилника.

Всички хора, които осъзнават тази последователност, постигат много добри резултати в своята духовна работа. Те знаят, че без познание няма развитие на живота, защото информацията, т.е. знанието, е съграждащата сила на промените. Има и още едно обяснение. То се свързва с възможностите на човешкия ум да възприема и анализира, но тук трябва много силна лична инициатива. Личната инициатива идва, когато има желание. Когато има желание, човек започва да търси знанието и понеже умът му има способността да разсъждава и анализира, този човек постига знания, които му помагат да „прораства седемте рога“, което означава да утвърждава и увеличава в съзнанието си познанието и влиянието, което му оказват Любовта, Мъдростта, Истината, Добродетелта, Правдата, благоразумието и благородството. Какво още означава понятието за седемте рога? Това, че добродетелите, които имат способността да проникват чрез острието на знанието, внедрено у тях, като рогове прорастват, когато имат съответните условия. Като рогове прорастват, защото добродетелите също като роговете трябва да пробият в човешкото съзнание, но пък знанието, което носят, им помага да се развиват (да прорастват).

Тази символика не е дадена случайно на хората. Когато е писана Библията, Свещеното Писание, всеки от авторите на книгите е бил наставляван чрез Светия Дух. Така в цялата книга се забелязва Идеята за необходимостта от постоянно осъзнаване и усъвършенстване на човешкия ум. За да може умът да достигне нивата на разум и на съзнание, той трябва да има много активна работа, а тази работа ще бъде ползотворна, ако се ръководи от идеята за духовно-нравственото развитие на личността.

ПЛОДЪТ НА ДУХА

Белият лъч.

Съвършени в едно.

Стремежът към съвършенство трябва да се свързва с желанието на човека да въведе в живота на човешкото общество най-висшата проява на Божиата Мъдрост, Любов и Истина – Справедливостта.

Съвършени в едно, ще рече хората да са възприели себе си като носители на Справедливостта.

Виделина на света – Христос.

Христос е виделина на света чрез Словото, което е проповядвал. Неговото Слово е просветление за човешкия ум, защото учи на благоразумие, благонравие и човеколюбие.

Туря под печат звездите.

Придава истинност на Божието Слово, на Божието знание.

Седемте духове

Неизследимото богатство Христово.

Думи и дела при Христос се покриват, за да остави Той неизследимо богатство за човечеството – живия пример за човеколюбие и нравственост.

Червен

Аз съм животът.

Христос със Своето учение създава възможност за развитие и облагородяване на човешкия дух. В този смисъл Той е животът.

Розов

Аз съм цвете Сароново.

Аз съм Божие създание.

Любовта е от Бога.

Бог е създал човека и света с Любов, което ще рече, че Любовта е положена в основата на Сътворението. Бог е първоизточникът на Любовта. Тя идва от Него, преминава през Живота, като трансформира, облагородявайки всичко, до което се докосва, и отново се връща при Бога, но вече с допълнено ново съдържание. В основата си тя остава неизменна, истинна и Божествена, но когато премине през човешкото сърце и през човешкото съзнание, Любовта се връща при Бога като преродената сила на човешкия живот. Какво означава това? Преродената сила на човешкия живот се проявява чрез волеизявата на човека да усвои Любовта, като я превърне в свой начин на живот. Когато човекът превърне Любовта в свой начин на живот, той ще излъчва чрез всяка своя мисъл и чувство, чрез всяко свое действие силата на изначалната Любов, вложена в душата му при неговото сътворение. Това се случва тогава, когато човекът е възприел и напълно осъзнал Идеята за живото приложение на Любовта в човешкия живот. Тогава ще се постигне в най-голяма степен връзка между Замисъла на Създателя за Живот чрез Любов и правилното му приложение от човека. Когато Божията Любов е приложена като начин на живот от хората, говорим за нейното пълноценно усвояване и превръщането ѝ в Сила, която облагородява и трансформира живота – преродената Сила на човешкия живот, защото тази Сила възкръсва от изначалната Божия Любов.

Портокален Свят всред тебе.

Свят всред тебе – ще рече, че човек е достигал до съзнанието да издигне нивото на своята нравственост до Божественото. Тогава той може да се нарече „Създание ново“.

Жълт Мъдростта съгради дома си.

Божията Мъдрост съгражда дома на човешката мъдрост, което означава, че чрез Мъдростта на Божието Слово човекът създава условия за проявление на Божественото у него.

Зелен

На когото Името е Отрасъл.

Отрасъл чрез Божието знание, чрез благоразумието; Отрасъл да придобие ново знание, да създаде нов живот в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина – това е Лозата, новият живот. (Аз съм Лозата.)

Син

Аз съм Истината.

Очисти сърцата им с вярата.

В Божието Слово е „въплътена” Истината. То може да събуди истинската силна вяра и по този начин да очисти човешките сърца от всяко съмнение.

Виолетов

Силният ми стори величие.

Силният ми стори величие означава, че великодушният е създал условия на малодушния да се почувства значим.

Царството Божие не е в слово, но в сила.

Царството Божие е в сила, защото чрез изявата на Божията воля се постига осъзнато проявление на съзидателната сила. Волеизявата създава последователност и неотклонност на действията. В този смисъл говорим за Сила – Силата на устойчивото развитие, която движи Еволюцията.

Аметистов

Аз в Тях и Ти в Мене.

Когато Бог е в мен, аз ще съм в човешките сърца, което означава, че ако аз съм възприел Божията Любов, ще се настаня в сърцата на хората чрез добрините, които ще правя за тях.

Кротък и смирен на сърце.

Кротък и смирен на сърце – освободен от негативни мисли и чувства.

Кротък и смирен – проявление на благоразумие, благонравие и човеколюбие.

Диамантен

Бяло камъче със седем очи.

Божията Истина, проявена чрез седемте духове.

Ще видите небето отворено и ангелите Божи да възлизат и и слизат над Сина Человеческаго.

Христовото съзнание, възприето и осъзнато като Божествено съзнание.

Светъл

Седемте Духове.

Седемте лъча.

Седемте съзвучия.

В пълнота на Божието единство.

Седемте Духове – Божията Истина.

Седемте лъча – Божията Любов

Седемте съзвучия – Божията Мъдрост.

Божията Любов, Мъдрост и Истина – пълнотата на Божието единство. Приели пълнотата на Божието единство, ние сме възлюбени чеда Божи.

Очистени седем пъти.

Возлюбени, сега сме чеда Божи.

Причастници на Божественото естество.

Осъзнато проявление на Божието присъствие у човека.

ЗАПОВЕДТА НА УЧИТЕЛЯ

Обичай съвършения път на истината и живота.

**Постави доброто за основа на домът си,
правдата за мерило, любовта за украшение,
мъдростта за ограда и истината за светило.**

**Само тогава ще ме познаеш
и аз ще ти се изявя.**

Тук са посочени основните Правила, чрез които човешкият ум трябва да работи за своето духовно развитие. Само тогава, когато човек съгради добродетелната основа на своя живот, може да познае Бога. Трите основни Вселенски Принципа – Любов, Мъдрост и Истина, определят изходната позиция, която Бог поставя в основата на Своята творческа дейтелност. Без тези Принципи Той не би бил Създател на Живота.

ХРИСТОВИЯТ ПРИНЦИП В ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА

В „Завета на цветните лъчи на светлината” Мъдростта от древните текстове, съхранили Божието Слово в Стария Завет, влиза в чисто съприкосновение с Мъдростта от Новия Завет.

Предназначението на „Завета на цветните лъчи на светлината” се свързва с необикновените възможности на Божието Слово. Словото в своя конкретен вид, така както е представено в книгата, има многопластово значение: един път като смисъл, като съдържание; втори път като енергийно излъчване и трети път като влияние на цветовете. Нашето внимание е насочено конкретно към съдържанието.

Съдържанието на тази книга идва да каже на хората колко е важно за всеки от тях да знае истината за Сътворението. Тя е свързана с Бога и като истина, произлязла от Бога, носи свой свещен заряд и силата на Божието могъщество.

Божието Слово, включено в тази малка книжка, е най-съдържателната и най-конкретно казана истина, свързана със Сътворението на света, нравствения начин на живот и Христовата роля за възприемането и осъзнаването на всичко това. Този, който проникне в нея и я приеме в съзнанието си като път за своето развитие, може да постигне своя най-голям успех в живота си – да слее своето съзнание със Съзнанието на Съзателя. Това не означава, че човекът губи своята идентична духовна същност. Напротив! Със своята опитност и придобитото от земния живот познание той става малкия цветен лъч, вплетен в спектъра на Божествената Мъдрост.

Безценно стойностно значение за духовното развитие на човешката личност тази книга може да получи тогава, когато хората възприемат вложената в текста изначална Идея за Божествения произход на Сътворението. Какво следва от това? Всичко променя своята същност! Всичко, до което се докосваме, носи белега на своята Божественост и след като ние вече осъзнато разбираме това, ще можем да променим изцяло отношението си към Живота и към себе си. След като знаем, че имаме Божествен произход, ние ще възприемаме себе си като хора с Божествено съзнание. Ще се отнасяме с почит и уважение към себе си и към другите хора, ще бъдем способни да създадем ново, високоблазородно общество. Но има и още нещо, което редовно убягва от

нашето внимание. Това е връзката на човека с Природата. Когато ние действително осъзнаем Божествения произход на Сътворението, Природата би била за нас свещената среда за нашето духовно развитие.

Чрез „Завета на цветните лъчи на светлината“ читателят се запознава със знанието, което идва от Бога за извисяването на човешкия дух до нивата на съвършенството. Съвършенството на Бога е непосилна задача за човека на този етап от неговото развитие, но точно съвършенството на Бога е основният притегателен център за човешкото духовно развитие. На нивото, на което се намира сега човекът, неговото най-голямо преимущество е силно изявеният, напълно осъзнат стремеж към единение с Бога. Това означава, че човекът е разбрал своята роля за правилната Еволюция на Сътворението. Стремежът на човешкия свят към духовно усъвършенстване е основен двигател на еволюционните процеси и затова е необходимо той непрекъснато да бъде подхранван. Когато този стремеж е осъзната необходимост, той ще донесе и желания резултат – навлизането на човешкото съзнание в пределите на Великото Съзнание. Всичко това е казано в Свещеното Писание и най-същественото от неговия текст е включено в подбраните стихове, съставляващи Завета на цветните лъчи на светлината. Христовото съзнание там, в този текст, се среща с мъдростта на древните пророци и в крайна сметка заедно те казват истината: Бог е Създателят на Живота и всичко сътворено е една велика наука, до която съвременното човечество частично е успяло да се докосне. Няма друга истина и няма друг път: истината е в Божията Любов, а пътят е нейното усвояване.

В „Завета“ е казано: „Помни Създателя си!“ Защо в човешкото съзнание трябва да присъства мисълта за Създателя? Защо човекът е призван да се стреми към съвършенство? Защо се говори за значението на Любовта, за нейната морална и нравствена сила? В „Завета“ е представен Вечният Дух, Духът на Живота, Духът на Истината, Христовият Дух. Не е ли всичко това, за да може човешкият ум да възприеме основополагащата сила на Сътворението като източник на живота? Не е ли, за да научи човекът, че Божието знание е светлина и Божията Любов – живот за всичко сътворено?

Съдържанието на „Завета“ е проникнато от следната идея: Христовият Дух облагородява живота и човекът като Божие творение е способен да усвои Неговата Сила. Силата

на Христовия Дух ще спаси човечеството, защото Той награжда върху мъдростта на древните пророци и е живото проявление на Божията Любов. „Неизследимото богатство“ на Христовия живот е Неговото учение. Това Учение е способно нравствено да обнови човечеството. За тази възможност говори Христос, когато казва: „Върви подире Ми“, когато призовава „Търсете първом Царството Божие и правдата Негова и всичко това ще ви се приложи“. В разширения прочит на „Завета“ е обяснено, че Царството Божие трябва да се възприема като живота, при който е постигнато пълно установяване на принципите на Мъдростта, Любовта и Истината както във всяко човешко съзнание, така и в живота на обществото. Търсете Царството Божие – ще рече, стремете се към добродетелен живот.

... и всичко това ще ви се приложи – пояснява, че в добродетелния живот всеки получава любов и справедливост.

За да се постигне Царството Божие, човекът първо трябва да опознае Бога. А какво означава човек да опознае Бога? Да опознаеш Бога, означава да получиш знание за Сътворението. Там, където вярата не достига, има достатъчно научни изследвания и разработки, които компетентно доказват наличието на Висша Разумна Сила.

Да опознаеш Бога в рамките на един човешки живот е невъзможно. Остава стремежът към Него, което означава вечен живот, защото чрез вечния стремеж към познание човешкото съзнание живее. Казано е: „Това е живот вечен, да познаем Тебе, Единаго Истиннаго Бога, и Христос, Когото си изпратил.“ Учението на Христос обновява човешкото съзнание. Вярата, с която се приема Учението, е в основата на всяка значима проява в човешкия живот. Тази вяра подсилва и укрепва личните качества и възможности на човека. Тя губи изключителната си стойност от връзката на човешкия ум с Христовото Слово – Словото на Мъдреца и Любящия Бог Христос. Но в „Завета“ е казано:

***И с търпение да тичаме на
предлежащото нам поприще.***

Какво разбираме от този стих? Не е достатъчно само да имаш вяра, за да постигнеш успех. Необходимо е да проявиш и своята последователност и волеизява (с търпение да тичаме).

Предлежащото нам поприще е конкретното място в живота

на всеки човек, конкретната професионална, обществена и семейна реализация на личността. Всеки човек трябва да разглежда себе си като част от Цялото, като част от живота на обществото, към което принадлежи.

След внимателното разглеждане на текста от „Завета на цветните лъчи на светлината“ става ясно, че човешкият живот получава своя смисъл и пълноценно съдържание, когато в него присъства Истината за Сътворението, когато човек се ръководи от Принципите, които съдействат за усвояването на тази истина. Всичко в човешкия живот променя своята същност след нейното възприемане.

Основното следствие от възприемането на истината за Божествения произход на Сътворението е усвояването на Любовта и нейното качествено приложение в живота. Тогава тя става начин на живот и вече говорим за Живот чрез Любов, което означава, че всяка мисъл, чувство и действие са проява на Любовта. За да бъде възприета тази истина, е необходимо човек да познава Христовото учение. Христовото учение извежда на преден план Идеята за Любовта. Там тя е представена като основополагащ закон за правилното проявление на живота. Затова, ако трябва в едно изречение да изведем Христовия принцип, вложен в съдържанието на „Завета“, ще запишем следното: „Има само една сила, която съгражда живот – това е силата на Божията Любов, и аз съм ви показал как трябва да я прилагате.“

Оттук, от висотата на тази позиция, се вижда най-добре колко пряка е връзката между Христовото учение и утвърждаването на праведния, високо нравствен живот – живота на Новата култура, живота на обществото, което предстои да бъде изградено. А не е ли това Новата земя и Новото Небе, които Бог е отредил за човечеството?

СЛОВО БОЖИЕ, БОГ Е ДУХ, ДУХ ВЕЧЕН	7
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Светлите лъчи.	12
ДУХЪТ НА ЛЮБОВТА - Червените лъчи.	13
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Червените лъчи.	18
ДУХЪТ НА ЖИВОТА	20
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Розови лъчи.	26
ДУХЪТ НА ОБЕЩАНИЕТО,	
ДУХ СВЯТИЙ - Портокалените лъчи.	27
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Портокалени лъчи.	33
ДУХЪТ НА МЪДРОСТТА - Жълтите лъчи.	35
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Жълти лъчи.	41
ВЕЧНИЯТ ДУХ - Зелените лъчи.	45
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Зелени лъчи.	61
ДУХЪТ НА ИСТИНАТА - Сините лъчи.	64
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Сини лъчи.	69
ДУХЪТ НА СИЛАТА - Виолетовите лъчи.	72
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Виолетови лъчи.	76
ДУХЪТ НА БЛАГОДАТТА - Аметистовите лъчи.	78
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Аметистови лъчи.	86
ДУХЪТ ХРИСТОВ - Диамантовите бели лъчи.	88
ОТЕЦ НА СВЕТЛИНИТЕ - Бели лъчи.	99
ПЛОДЪТ НА ДУХА - Белият лъч.	104
ЗАПОВЕДТА НА УЧИТЕЛЯ	107
ХРИСТОВИЯТ ПРИНЦИП	
В ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА	108

Словото е призвано от Духа Божий
чрез тази книга да каже истината,
която всяка човешка гуша знае,
но умът човешки не може да приеме.

* * *

Духът, който ръководи Душата в Пътя
на нейното обучение, е приложен в Живота,
за да има той Еволюция.